

גיסתו של גולדין

מאת

שמואל הספרי

מרץ 86'

© כל הזכויות שמורות לשמואל הספרי

אתר חפירות ארכיאולוגיות - חתך בבור מרובע קירות מימין ומשמאל. כדי לצאת יש לטפס החוצה. ברקע כתלים חרבים ופתח מערה קטן. ארגזי חרסים וכלי עבודה פזורים על רצפת הבור. ראובן גולן, שזוף ומזוקן מסתובב בשטח ורושם רשימות אחרונות במחברת. יש אוירה של סוף והתקפלות. מימי, נערה צעירה עובדת לאט, גורת ארגזים מתוך המערה החוצה ומשתדלת להשהות את העבודה כמה שאפשר. עם עלות האור עומד גולן ומביט אל כתובת מטושטשת שעל אחד הקירות

מימי : מר גולן, מתי אשתך באה ?

גולן : הלואי וידעתי. למה ?

מימי : איך נהיה פה ריק. חבל שהם עזבו. הסטודנטים.

גולן : הם מתחילים ללמוד. תסדרי את הארגזים לפי המספרים

מימי : מר גולן, למה אשתך לא נשארה למסיבה ? לא בסדר מצידה. מר גולן, בשנה הבאה לא תבואו יותר ?

גולן : כנראה. ארבע שנים זה מספיק, לא ? איפה היומן הגראפי ?

מימי : רוצה קפה ? אני אעשה לך טוב

גולן : מימי, תעשי את העבודה שלך ותפסיקי להפריע לי, טוב?

מימי : (מתחת לאף) או, אשתך איננה, אז אתה צועק עלי ? נגמור נגמור, אל תדאג.

(מביטה בו) מה אתה כל הזמן מסתכל בקיר ? יש עבודה. יופי אשתך, מצאה לה זמן לנסוע

לאמא שלה. בדיוק כשנשארו לבד (גולן פונה אליה) אני מתכוננת שהסטודנטים נסעו

הביתה. להוציא את החרסים מהמים ?

גולן : עוד לא. ותעשי לי טובה, תני לי קצת שקט

מימי : אז אני עושה קפה ..

גולן : בואי רגע

מימי : מה (באה ונעמדת לידו, ליד הכתובת) מה ?

גולן : מה כתוב כאן ?

מימי : מבחן בהכתבה? "קרן" "דוד" מה זה ? " ישועד " מה זה ישועד ?

גולן : זה "ישועה"

מימי : זה דלת, לא? אז מה זה ?

גולן : זה הא.רק הקו הקטן מחוק

מימי : אה , אבל זה כמו דלת וזה יותר גדול... (מעל הבור מופיעה שירה עם תיק ביד , לבושה

חצאית וחולצה ועל ראשה מטפחת).

שירה : מתבטלים, אה!?! (מביטים בה מופתעים מחייכת) למה אתם לא אורזים ? לא נגמור ככה ..

מימי : כמו אחותי הגדולה -מגיעה רגע לפני שבת ועוד צועקת עלינו .את מתקמצנת על היום עבודה

?

גולן : למה כל כך מאוחר ?

שירה : .. אוטובוסים ...יום ראשון ..(נעמדת מסתכלת עליהם)

גולן : היה אבק בדרך ?

שירה : למה ?

גולן : המטפחת ...

שירה : אה , כן , זאת אומרת כשירדתי מהאוטוב..

גולן : לכבוד מה התקשטת כל כך

מימי : אתמול היתה המסיבה

שירה : אני אחליף בגדים(יוצאת . מבחוץ) איך היתה המסיבה ?

גולן : עצובה

שירה : הם עזבו מוקדם? גולן : את מתכוונת להמשיך לראיין אותנו

שירה : איזה מצב רוח נהדר יש לך

גולן : יש לנו איזה סיבה לשמוח ?

שירה : לא לשמוח , אבל בכל זאת , חוזרים הביתה לא ? די , רובקה , זה לא סוף העולם , פעם

אחרת ילך לך יותר , מה אתה מיואש כזה ? נו, מה נשאר לעשות ? להוציא את החרסים מהמים ?

מימי : עוד לא (שירה מביטה בה מופתעת) הוא אמר לי

גולן : את לא מבינה מה אני מיואש כזה ...

שירה : כן .זה קורה , זה פעם ראשונה שלא מצליחים להוכיח מה שרוצים ? מצאנו המון דברים

אחרים אין לך מה להצטער .גם זה משהו ..חוץ מזה אתה לא יכול לעשות כלום ממילא מתחילים

לבנות כאן תוך יום יומיים . ראיתי את הטרקטורים בדרך

גולן : אבל נדפק לי הדוקטוראט , מטומטמת ! מה את מנחמת אותי ? מה את מעודדת אותי ?

ארבע שנים הלכו לי קיבינימאט , ...מה יש לי להצטער

שירה : אז מה אתה רוצה ממני ? לך תשכנע את אגף העתיקות . שיבטלו את ההסכם עם הקריה .

גולן : מה את רוצה ממני ? לא איחרת מספיק ? תני לי לעשות את העבודה שלי

שירה : אבל אין לך מה לעשות כאן יותר . אתה לא תגלה שום דבר חשוב ברגע האחרון . רובקה

(ניגשת אליו) תעזוב את הכתובת קראת אותה כבר אלף פעם . בא תעזור לנו ונגמור

גולן : די!

שירה : (מחייכת) טוב. (למימי) בואי נוציא את החרסים .

מימי : ומה עם הקפה?

שירה : תעזבי קפה עכשיו -יש עבודה . בואי , עצלנית . בשביל מה אתה נכנס למערה עכשיו ?

גולן : לחשוב .אי אפשר פה .

מימי : נכון, פה אי אפשר (גולן נכנס)

שירה : מימי! (מסמנת לה לגשת אליה) הוא חושד במשהו ?

מימי : שלא היית אצל אמך ? לא חושבת . הוא מתעסק במילים האלה . כל רגע עושה לי מבחנים -

ישועד לא ישועד .חבל שאתם הולכים .

שירה : אין ברירה . זה כמו חפושי נפט - קודחים קודחים או שמוצאים או שלא .גולן לא מצא מה

שהוא חיפש . יותר נכון מצא מה שהוא לא חיפש

מימי : מה הוא לא מצא מה שחיפש . מה ? מצאתם מקוה ואת הסירים האלה ואת הכלים של

האדוקים , לא ? זה לא מספיק ?

שירה : זה הענין - שגולן רצה להוכיח שהיהודים מחוץ לירושלים כמעט לא קיימו מצוות לפני

אלפיים שנה ומצא בדיוק ההיפך - שהם קיימו את כל המצוות

מימי : בשביל זה הלכת למקוה ? ידעתי למה אחרת ...

שירה : אני אהרוג אותך , תדברי בשקט

מימי : מה את מפחדת ממנו ?

שירה : את לא עושה כלום - מימי, תתחילי לעבוד!

מימי : איך היה בשבת ?

שירה : איך היה ...בחיים שלי לא הייתה לי שבת כמו זאת . אני מתה כבר לספר למישהו

מימי : אני לא מישהו ?

שירה : מה ?(גולן יוצא מהמערה)

גולן : איפה היומן הגרפי ? (ניגש לכתובת)

שירה : שוב ? (גולן מתישב מיואש על אבן)

גולן : (נגשת אליו) מה שלום אמך ?

שירה : חשבתי שלא תשאל כבר . בסדר . ד"ש . רובקה ...

מימי : קפה , מר גולן ?

שירה : די...

גולן : אסור לנו ללכת מפה . יש כאן איזה סוד ואני לא מצליח להבין אותו . אני מרגיש את זה

בעצמות . איפה סלאח ? למה סלאח לא פה ?

שירה : הוא יבוא , ראיתי אותו בדרך . בוא לעזור לנו .

גולן : (על הכתובת) מה זה ? מה כתוב כאן ? כתוב כאן משהו חשוב , מה זה ? זה לא יכול להיות זה

הרי לא ירושלים זה חור מסריח מה כל כלי הפולחן האלה ?

שירה : פולחן ..-גרו כאן יהודים ששמרו את ההלכה . זה הכל . התיזה שלך פשוט לא נכונה

גולן : (צועק) אבל היא כן נכונה ! אנחנו רואים את זה ולא מבינים, זה הכל . לא יכול להיות

שיסתמו את הבור הזה . בשום אופן !

שירה : טוב . לי זה נמאס . אתה לא ילד תלמד להודות בטעויות שלך . גמרנו כאן . סוף . אנחנו

אורזים . מסתלקים . הצוות עזב . מתחילים לבנות כאן ישיבה .

גולן : על גופתי המתה.

שירה : אנחנו עוזבים !

גולן : אני נשאר !

מימי : אבל לא יסכימו לכם בקריה , מר גולן . אני דוקא לא איכפת לי שתשארו

שירה : אם זאת לא היתה ישיבה זה לא היה איכפת לך כל כך . זה מה שאוכל אותך , תודה , שזה

ישיבה לחוזרים בתשובה על האתר המפואר שלנו ..

גולן : שירה , תסתמי את הפה !! (נשמע קול שירה ולאחריו מגיע סלאח , זקן מרכיב משקפי שמש

שחורים) או, סוף סוף ..ברוך הבא

סלאח : שלום שלום לקרוב ולרחוק . הלחפור הארץ באתם , מר בלעם !?

מימי : יאללה זה עם הבדיחות הקבועות שלו.

סלאח : ויפתח השם את פי האתון ותאמר ..

מימי : אתה רוצה קפה אדון סלאח ?

סלאח : הגמיעיני נא מן השחור השחור הזה , מי אמר למי ?

מימי : אוף, תענה כבר פעם כמו בן אדם

סלאח : העלית חרס בידך מר גולן ?

גולן : מצחיק מאוד . משלמים לך לשמור לא להתחכם .

סלאח : שומר פתאים אדוני

גולן : נו, מספיק... בא , תהיה קצת פרודוקטיבי , סלאח

מימי : סלאח בדרך כלל פרימיטיבי (מביטים בה) מה אמרתי ?

שירה : ש..ש..ש.. סייג לחכמה שתיקה

מימי : סחתיין , גם את התחלת פסוקים

גולן : שקט! תתחיל סלאח ..תפילת "שמונה עשרה "

סלאח : "את צמח דויד עבדך במהרה תצמיח וקרנו תרום בישועתך כי לישועתך קוינו כל היום

ומצפים לישועה , ברוך אתה אדוני , מצמיח קרן ישועה" (גולן מסמן לו להמשיך) את צמח דויד וכו

(סלאח עובר למנגינה קצובה ומימי מתנועעת אליו בריקוד ומחיא אות כפים)

מימי : ישועה , ישועה...

שירה : או , את זה תפרסם בתור גילוי - איך לפענח כתובות בעזרת סלאחים

גולן : איסטרא בלגינא קיש קיש קריא

שירה : לשם מה גמרתי תואר בארכיאולוגיה אם אתה מתיעץ בסלאח ? למה אתה לא שואל אותי ?

גולן : מה לעשות ? יש דברים שאפשר לשאול את סלאח ואי אפשר לשאול אותך

מימי : דוקא סלאח נחשב חכם גדול בחוץ לארץ

שירה : אתה ממש מעורר רחמים בעקשנות שלך . קטע מתפילת "שמונה עשרה " ביג דיל ! יש את

זה בכל סידור

גולן : מנין לך ?

שירה : (מתגרה בו) סיפרו לי (גולן , מוכה , עושה דרכו אל שולחן השרטוט שלו)

מימי : ישועד ישועד

סלאח : (מנחם) מר בלעם , הכל עורבא פרח . לא הא ולא דלת סתם קשקוש . זה הא זה מר בלעם ?

זה קו ועוד קו. קישוטים עשו ..

שירה : מה שאמרתי . סתם קישקוש .

מימי : (שרה) ישועד ישועד . ישו עם עד ישו בלי עד ..ישועד , ישועד בלי עד ..

גולן : מה אמרת ?

שירה : מה ששמעת -שזה סתם קישקוש.

גולן : לא את - את!

מימי : סליחה , לא התכוונתי

גולן : מה אמרת !?

מימי : ישועד ישו בלי עד ...מה קרה ?(גולן נרעש)

שירה : מה קרה ? מה אמרת לו ?

גולן : אני מטומטם . אני מטומטם ... שירה ... שירה ! (מחבק ומנשק אותה)

שירה : מה קרה ?

גולן : אני מת ! (מנשק את מימי)

מימי : אשתך , מה קרה לך ?

גולן : סלאח ! סלאח ! קישוטים עשו... נכון זה לא הא .. ניצלתי . שירה , בואי . ניצלנו !

שירה : אתה נורמאלי ? מה ? מה ? !

גולן : זה לא הא ..

שירה : די!! מה יש לך !?

גולן : זה לא דלת , זה לא הא , זה לא וו זה -

מימי : זין

גולן : ממתי הבית הזה

שירה : בית שני , נו ,

גולן : ואם זה לא הא בסוף "ישועה " מה זה ?

מימי : דלת

גולן : ואם זה לא דלת , מה זה

שירה : סתם שני קוים

גולן : צלב!!

כולם : מה !?

גולן : צלב ! זה לא דלת - זה צלב! הכל ברור -זה לא "מצימיח קרן ישועה"-זה "מצימיח קרן ישוע

" ! ישו ! וצלב בסוף . זו תפילה נוצרית , זו תפילה לישו , תפילה נוצרית לישו , אוי , איזה מכה הם

הולכים לקבל , אוי , איזה מכה .

סלאח : אני הולך . גמרתי להיום .

גולן : אתה לא הולך לשום מקום מימי : מצאת את הנפט , מר גולן ?

גולן : נפט ? אה...זהב ! לא נפט !

שירה : איזה משמעות ארכיאולוגית יש לזה ?

גולן : מי !? ארכיאולוגית !? את לא קולטת איזה משמעות עולמית יש לזה !.

שירה : לא כל כך

גולן : תביאי את הסידור

שירה : את מה ?

גולן : מה מה ? את הסידור -תכנסי למערה ותוציאי מהתיק את הסידור

שירה : איזה סידור? אין לי סידור

גולן : אצלי בתיק ! ספר ..ישן ! תביאי לי אותו , מהר רוצי כבר (שירה יוצאת) סלאח ? אף מילה על

זה בקריה , אתה שומע ?

סלאח : שתיקה בסלאח

גולן : מימי ...

מימי : בסדר , תגיד מר גולן אני יכולה לצאת עוד מעט

גולן : לא . (צועק) שירה !שירה

שירה : (מבפנים)באה ... אני באה ... (נכנסת עם הסידור ביד) זה ?

גולן : (חוטף את הספר , נופל **תצלום** שהיה בתוכו) תקשיבי . אם זה נכון ...עוד לא היה דבר כזה ...

תקשיבי ... תפילת " שמונה עשרה " שמונה עשרה ...את יודעת מה זה ?

שירה : כן ...

גולן : יהודים מתפללים תפילת " שמונה עשרה " שלוש פעמים ביום שחרית מנחה ערבית כל יום

כל יום . אצל הרבי מלובביץ , בבני ברק ,מאה שערים ...שמונה עשרה ברכות ...סלאח תגיד לה

סלאח : שתיקה בסלאח

גולן : אהה!הוא מבין ! תסתכלי ..(גולן מתנדנד כמו חזן בבית כנסת במבטא אשכנזי) "את צמח

עבדך במהרה תצמיח , וקרנו תרום בישועתך , כי לישועתך קיוונו כל היום ומצפים לישועה , ברוך

אתה אדוני , מצמיח קרן ישועה "...

שירה : אני מבינה , אז זה מה שכתוב על הקיר

גולן : כן

שירה : אבל זה כתוב גם בסידור ...זה הגילוי , שמצאת קטע מהסידור בכתובת ?ושמישהו הוסיף

צלב בסוף ?

גולן :גאון ! (מחבק אותה)

סלאח : אני הולך , גמרתי היום ..

גולן : אתה לא הולך לשום מקום . את קולטת מה מצאנו כאן ? אלפיים שנה יהודים מתפללים
 תפילה נוצרית ! ואף אחד לא הרגיש . תסתכלי (מראה לה בסידור) "מצמיח קרן ישועה" ועל
 הקיר - "מצמיח קרן ישוע", ישו . (מתישב , תופס את הראש בידי , כמעט בוכה משמחה)
 מימי : תשתה את הקפה , מר גולן , זה מתקרר .

גולן : (מרים את הראש) מה ? אה , תודה ... חשבתי שהכל כבר הולך לטמיון ... זה בקנה מידה
 בינלאומי , תגידי את לא שמחה ? זה לא מזיז לך ... צריך עוד לבדוק את זה ... שלא תהיה טעות ...
 תראי ... הברכה היא תפילה שאלוהים יצמיח זרע לדוד , מלך מבית דוד , המשיח בן דוד . עכשיו ,
 לדעת הנוצרים , ישו הנוצרי הוא המשיח מזרע דוד . לכן הוא נולד בבית לחם . ומה מסתבר?
 שהיהודים אומרים שלוש פעמים ביום תפילה לכבוד ישו הנוצרי . עכשיו את קולטת?

שירה : זה איום ונורא..

גולן : מה איום ונורא ?

שירה : זה הרי בית יהודי ..

גולן : הנוצרים הראשונים היו יהודים!

סלאח : מימי , יותר טוב אני אעבוד קבצן אני חושב

גולן : חכה סלאח . אסור שמישהו יראה את זה אני רוצה שתעשה כיסוי מקרשים לכתובת הזאת .
 ולא לדבר על זה . בסדר ? מימי , את שומעת ?

מימי : עם מי יש לי לדבר על זה ? אפילו אני לא יודעת על מה לא לדבר ...

גולן : אני נוסע לירושלים , לאוניברסיטה

שירה : לא ! אתה לא יכול לנסוע היום

גולן : למה אני לא יכול לנסוע היום ?

שירה : אתה צריך להיות כאן איתי ...

גולן : אני מוכרח לנסוע , אני חייב לבדוק את זה ..

שירה : אז אני אבוא איתך . אני צריכה להיות איתך

גולן : בשום אופן , אני ניגש לאוניברסיטה , אני מתרוצץ , לא יהיה לי זמן . מה קרה לך פתאום ? יש
 לי עבודה כל הלילה שירה . רגע . את פוחדת ?

שירה : זה לא זה .

גולן : אז מה ? (לא עונה , מחייכת) מה ... ? (מבין) אה... זה לא יכול לחכות עד מחר ? שירה ?

שירה : לא

גולן : אבל אני חייב ... שירה ... כל העתיד שלי בזה ..

שירה : טוב , אז תיסע ..

גולן : טוב , אז אני נוסע ... להביא לך משהו ?

שירה : אותך

גולן : אני רוצה להביא לך משהו ... נו .. עוגה ? אני אביא לך עוגה ! סברינה . מקפה "מאכס" טוב ?

שירה : (לא מגיבה , אחר כך מתרצה) טוב .

גולן : סאבארינה מקפה "מאכס" . גם למימי . (שירה מרימה את הראש .)

מימי : (מבחינה במבט) לא , אני לא אוהבת ..

גולן : אז לא . שירה, שזה לא ישאר רגע אחד לבד , בסדר ?

שירה : מאיפה יש לך סידור ?

גולן : מה ?

שירה : הסידור ..

גולן : מאיפה .. קניתי .. אני יודע ..

שירה : זה נפל לך מבפנים , מקודם .. (מראה לו את התצלום)

גולן : תני לי את זה . תראי ... (מסתכל בצילום) איפה מצאת את זה ?!

שירה : זה היה בספר . מי אלה ?

גולן : מי אלה ? אני יודע מי אלה ? לא איכפת לי מי אלה , מה זה משנה ? כמה דוסים ...

שירה : (בחשד) "דוסים" ... , אנטישמי אחד ... מאיפה יש לך את הסידור ?

גולן : אוי , אין לי זמן לחקירות שלך עכשיו. זה כנראה היה בפנים . בטח שלהם היה הסידור . זה

... מקובל לשים תמונות של המשפחה בסידור

שירה : באירוניה) כן ?

גולן : חכי , הכל בבת אחת ? גם על תפילת " שמונה עשרה" בקושי שמעת

מימי : (מסתכלת בצילום) מה זה, המשפחה שלך ?

גולן : חס וחלילה ... אלה חצי נטורי קרתא , תראי את הילדים, כמו בגטו . (שירה מביטה בתצלום

ובגולן כמה פעמים) מה את רואה שם ? אוף !! (חוטף את התצלום וקורע אותו)

שירה : מה קרה לך ?!

גולן : לא רוצה חרדים שיסתובבו לי פה בין הרגליים . תרגעי , את רוצה תמונות של אדוקים אני

אקנה לך לפי קילו . אני נוסע לירושלים . שירה , את קולטת שאנחנו נשארים פה?

שירה : זה עוד לא בטוח . למה קרעת את התמונה ?

גולן : די! את לא מתבישת ? מה את נדבקת לתמונה ? את יכולה לקבל את האורגינל - תעברי

שם בשבת תקבלי אותו עם זקן ופאות מחובר לאבן ביד . זה יעשה סערה שהדתיים לא חלמו עליה

, אם אני צודק -זה אדיר . הנה, מה שרצית . נוכל לחזור הביתה וחמישים שנה נשכב על הגב ,

ונכתוב ספרים . להתראות .(יוצא וחוזר מיד)תראו שסלאח יגמור את הכיסוי וישים אותו . אסור

שמישהו יראה את זה ."מאכס " סאבארינה .. עם הרבה קצפת ..ודובדבן למעלה ..

מימי : (אוספת את קרעי התצלום) את רוצה את זה ?

שירה : כן, בטח

מימי : איך הוא מתלהב ... תקנו בית מזה ?

שירה : ממה ?

מימי : מר גולן קפץ כאילו זכיתם בטוטו.אז עכשיו תשארו פה ?

שירה : אולי ..

מימי : למה אולי ?

שירה : זה לא בטוח ..

מימי : את לא בא לך להשאר , נכון ? את רוצה הביתה ..

שירה : אז מה ?

מימי : לא , אני מתכונת הוא יותר ארכיאולוג ממך. את יותר... אשה . אל תעלבי , איזה בעל תפסת

לך ..

שירה : למה ?

מימי : אתם קצת משונים,את ובעלך .. בשביל המילים על הקיר היה מוכן להרוג את אמא שלו

ואת בגלל התמונה הזאת בקושי אמרת לו שלום

שירה : גמרת עם הארגז ההוא ?

מימי : הנה , נעלבת , מה יצא ?

שירה : אני רוצה להדביק את זה ..

מימי : למה הוא התרגז כל כך על התמונה ?

שירה : מימי, תעשי את העבודה שלך טוב ? (מימי מביטה בה) -סלאח , אתה גומר שם ? (סלאח

מרים את כיסוי הקרשים שהכין ומביא אותו אל הקיר החשוף)

סלאח : ..שנאמר " המכסה אני דבר מאת עבדי?" (סלאח מצמיד את כיסוי העץ אל הקיר שירה

עוזרת לו מימי מביטה בתצלום).

מימי : אני מכירה אותו

שירה : את מי

מימי : בצחוק... (סלאח גמר להצמיד את הקיר והוא הולך ומתיישב במקומו)

מימי : אני צריכה ללכת מוקדם היום , בסדר ?

שירה : השתגעת ?

מימי : חייבת . יש הופעה בקריה . בבית קולנוע .

שירה : את לא תפסיקי את העבודה בגלל סרט

מימי : איזה סרט , מביאים רבי

שירה : רבי ?

מימי : עברין . שמעתי קאסטה שלו . רבי מטמטם . היה עברין פעם . אלוף הדיסקו . יש לו

סיפורים על שדים ורוחות והגיהנום , פחד אלוהים

שירה : אלוקים .

מימי : אלוקים , אה , תבואי גם . זה לא עולה

שירה : אולי .. לא , בעצם לא , צריך לשמור על הכתובת

מימי : אבל זה קיר , מי יקח את זה ..

שירה : גולן אמר לשמור על זה

מימי : את לא מפחדת ?

שירה : ממה יש לפחד?

מימי : כל מיני ... באים הנה כל מיני בלילה

שירה : לאתר ? (מימי שותקת) באים אנשים לאתר ?

מימי : אתר , אתר... טוב זה לא שלכם , החירבה ... באים אנשים מהקריה ... יש כאלה באים הנה

בטכסי בלילה , לא ידעת ? אדוקים . באים בטכסי יורדים , הטכסי מחכה להם קצת רחוק מפה

...מתפזרים כאן וצועקים לשמים , תפילות ..

שירה : הם חושבים שזה היה בית כנסת?

מימי : בית כנסת ? זה בית כנסת ?

שירה : מה זה מצחיק ?

מימי : את יודעת מה הולך פה ? ...איזה תמימה ...טוב , את מקיבוץ .

שירה : לא מימי , מירושלים

מימי : פה זה לא ירושלים

סלאח : מרים ! תה..

מימי : אמא שלך מרים .

שירה : מימי..

מימי : מגיע לו. תאמיני לי. יש פה גם אדוק אחד אשכנזי שמסתובב פה בלילות , בודק .

שירה : מה ?

מימי : בודק...ויש בחורים מהקריה שבאים הנה בלילה . מעשנים .

שירה : אבל אמרת שכולם חזרו בתשובה אצלכם

מימי : אז מה , הסמים חזק אצלם כמו הדתיות. זה לא קשור .

סלאח : בטח לא קשור , "ויאמר אדוני אל משה קח לך סמים "

מימי : שמעת ? אל תשארי , אני לא מציעה לך

שירה : מוזר...

מימי : אז את באה ? תבואי עכשיו איתי . מתי מר גולן יחזור ?

שירה : אולי מחר

מימי : טוב . (שירה מביטה בה תמהה) לא , אני מתכוונת, שהוא פה עובדים יותר. הוא לא משלם

הרבה , בעלך .

שירה : את גם לא עושה הרבה .

מימי : את אוהבת סרטים כחולים ?

שירה : מה !?

מימי : מה נבהלת ? סרטים כחולים . פילם סקס .

שירה : למה את שואלת ...

מימי : אם תהיי פה הערב , בשמירה . אולי יצא לך לראות . בחיים . אולי...יאללה , להתראות ,

אני הולכת. מחר באותה שעה ?

שירה : כן . מימי ... אל תספרי לאף אחד .

מימי : מה , שאת פה בלילה ? יהיה בסדר . רק שהאדוק לא יתפוס אותך . ממזר גדול זה . אבל

בעצם גם את קצת אדוקה אז אין דבר . יאללה , אני הולכת , להתראות .(הולכת .שירה פותחת את

הסידור מדפדפת בו , אור בין הערבים . מנסה להתגבר על הפחד)

שירה : (ניגשת לסלאח) איפה זה מופיע בסידור ?

סלאח : (לוקח ממנה את הסידור . לעצמו) איך תדע מה זה הנחש אם לא נפלת בבור אף פעם ? לא

יכול להיות . אומרים לו אל תזרוקו אותו בבור -מלא נחשים ואין מים גם . אומרים אין דבר .

14 ההוא יש לו חלומות נראה אולי אלוהים שומר עליו . למה , להביא חלומות זה כן ולהציל אותו
לא ? נראה .

שירה : סלאח , מה אתה ממלמל שם לעצמך ?

סלאח : הנחש . כל היום חס לו , צמא . אומר אני יותר טוב יושב בצל . כמו סלאח . בא הלילה הולך
לטייל מסתכל מה חדש מי בא מי לא בא מי נשאר . אני רואה אותו . כל לילה . יוצא מהחור , עושה
עם הלשון ככה (מראה) מוווו !

שירה : נחש עושה מו?

סלאח : לפעמים . אם יש עכבר -אוכל . אין עכבר- לא אוכל.מה שמתחשק לו . אז הוא שם -בסדר
שיהיה שם , לא צריך להפריע לו . נכנסים אליו מעצבנים אותו .

שירה : מי נכנס על מה אתה מדבר ?

סלאח : רק בן אדם אחד אין לו ברירה . לא נכנס מהרצון שלו , זורקים אותו בפנים . זה יוסף
הצדיק מסכן . אמרו לו ככה , ככה...הופ ! זרקו אותו לבור . אם היה אשה כבר היו עוקצים לו ,
שמה . והיה נהיה חולה מת . בסוף מה היה לו ? באו אליו כל הנחשים אמרו לו אחים שלך אנחנו ,
תביא לנו אוכל , אל תכעס , אין דבר , אמר להם הנחש בבור היה יותר טוב מכם . אבל זה בלב הוא
אמר . ככה - הראה להם פנים יפים ..כמו סלאח אין דבר... בואו יהיה בסדר .

שירה : אבל גולן מכריח אותי להשאר

סלאח : יוסף ... לא !?

שירה : יוסף , כן .

סלאח : גם כן . אם אתה זוכר - יופי יופי , זכרת . אם לא - תחזור על הכל מחדש עוד פעם .תלכי
תגידי לאדון גולן . שיהיה בריא . אם הוא לא רוצה להיות חולה . (מתזיר לה את הסידור)

שירה : אתה תהיה פה עוד כמה רגעים ? אני נגשת להביא ללילה כמה דברים

סלאח : קברים ?

שירה : איזה גברים ...

סלאח : איזה גברים ? שאלוהים יעזור לך . אין מה להגיד . (יוצאת . . נשמע קול "פססססט") הנה
 , מוציא את הראש שלו ... (דמות בשחורים חומקת לא נראית מאחורי אחד הקירות . מימי שהלכה
קודם מופיעה מהצד)

מימי : (לסלאח) היא הלכה , סלאח? (סלאח לא עונה) מאניאק ! (ממהרת אחורה אל הקיר

מאחוריו נמצאת הדמות שאת דבריה לא שומעים) הוא לא רוצה להגיד . אמרתי לה . כן היא תבוא

אני חושבת . עף לה המוח מרוב דמיונות . המצאתי לה סיפורים , כאילו מה קורה פה . תביא .

עוד . זה הכל ? תביא כבר ! לא היום . לא יכולה היום ! (סופרת כסף) אני הולכת

(האור ירד . סלאח שר לעצמו נעימות מזרחיות . שירה נכנסת , מחזיקה פנס . סלאח רומז לה

להסתתר מאחורי אחד הקירות . עולה הירח . אור כחלחל מיסתורי עולה על אתר החפירות

גולדין מזדחל מפתח המערה . הוא לבוש מעיל שחור ארוך חולצה לבנה ומגבעת של בחורי ישיבה

. מתעלם מסלאח שיושב כמו אבן ולא זז , ניגש לקיר המכוסה עץ ונוגע בו . יש באופן התנועה

שלו משהו מרפרף , ועם זאת הוא מרגיש במקום כבתוך שלו . שירה מציצה מאחורי הקיר אחר

כך קמה ומביטה בו . כשהוא מנסה להזיז את כיסוי העץ היא מדליקה את הפנס)

שירה : סליחה אתה מחפש משהו מסוים ?

גולדין : (קופא . אחר מסתובב אליה לאט) כן.

שירה : (אירונית) אני יכולה לעזור לך ?

גולדין : (לא מביט בה בדברו , אלא בחצי תפנית) מה אתם עושים כאן ?

שירה : אנחנו חופרים כאן . ברשיון . מה אתה עושה כאן ? מי אתה ?

גולדין : אני לא מחזיק שום רישיון . אני בודק פה .. מה עושים פה

שירה : באמצע הלילה ?

גולדין : למה הצנעתם את הקיר ? מה יש פה , מאחורה ?

שירה : לא ענית לי . שלדים . יש שם שלדים של קדושים .

גולדין : כתוב " כל המלעיג על חכמים מתבשל בצואה רותחת "

שירה : גמרת לבדוק ? עכשיו תלך מפה

גולדין : לא מצאנו בשום מקום שהבית הזה בחזקתך . או בחזקת בעלך .

שירה : אתה גם יודע על בעלי ?

גולדין : אני יודע הרבה דברים ...אני יכול להוריד את הקרשים הזה ?

שירה : לא אתה לא יכול להוריד את הקרשים הזה

גולדין :לא צריך להתאמץ . ממילא אתם עוזבים מפה . הרי בונים פה ,את הישיבה בעזרת השם

שירה : אל תהיה כל כך בטוח , בעזרת השם. יש פה ממצאים חשובים . לא משאירים דבר כזה

גולדין : אין אצלך הרבה ידידות אלינו

שירה : כן? תתפלא . אבל אין לכם שכל . . תראה איך החפירות בכל הארץ גילו את המקומות

שכתובים בתנך. בשבילי זה אחת ההוכחות הכי גדולות

גולדין : למה ?! לא צריך מכם שתוכיחו לנו שהתורה הקדושה נכונה . זה יודעים גם בלעדי

הארכעלוגים, ברוך השם . גולן , זה השם של בעלך ?

שירה : כן, מנין לך ?

גולדין : מנין לי ... אני מכיר

שירה : אתה מכיר את גולן ?

גולדין : מה נקרא להכיר ... אני מכיר , כן . את, מכירה את ...גולן ?

שירה : זה בעלי . הוא בעלי . ודאי שכן .

גולדין : אבל את מכירה אותו ? את יודעת מי הוא ? מאיפה הוא ? מי אבא שלו ?

שירה : אני לא מכירה את הוריו אבל -

גולדין : איך זה את לא מכירה את הוריו ? את מחפשת פה את המשפחה מלפני אלף שנה ואת

החמות שלך את לא מכירה ...?

שירה : היא לא חיה . ההורים של בעלי נהרגו בתאונה בגרמניה מה זה קשור בכלל?

גולדין : איפה !!?

שירה : הוא לא היה בקשר איתם . הם ניתקו את היחסים . מה זה ענינך בכלל..תזוז מהכתובת

גולדין : סתם . יש כאן איזה ענין משונה , לא ? כשהם מתו , לא עלינו , הוא ישב עליהם "שבעה " ?

שירה : הוא לא דתי . אין לו קשר לכל זה

גולדין : (צוחק בשקט) טוב , אני צריך ללכת .

שירה : אל תלך .(גולדין עוצר , כאילו מופתע) אתה יודע מה קורה פה בלילות ? אמרו לי שאתה

מסתובב פה כבר כמה זמן .

גולדין : בגלל זה את פה עכשיו ?

שירה : מה ? לא . לא משנה .למה אתה שואל את כל השאלות האלה ?

גולדין : לשם ענין . יש אצלכם משהו מקולקל. מכירים, קופצים ל- תסלחי לי, למיטה, בלי שם בלי

כתובת מתחתנים עושים ילדים , כאילו יצאתם מהים. בלי אבא. בלי סבא

שירה : תראה , אלף, יש לי אמא . בית . עוד אין לנו ילדים

גולדין : ראית פעם תמונות של בעלך כשהיה קטן ?

שירה : כן .

גולדין : כן ?

שירה : לא זוכרת ..

גולדין : ואיך זה שאין לכם ילדים . אתם נשואים כבר כמה שנים לא ?(שירה נדהמת)

שירה : מנין לך? מי אתה ? מה אתה מחייך? (גולדין מפזם משהו לעצמו)

גולדין : מה המשמעות "לא דתי"? שירה : מה שאתה שומע. **אנטי** דתי . לחם בפסח . ארוחות

ביום כיפור. אין מזוזות . עכשיו אתה מבין מה זה לא דתי?

גולדין : אין מזוזותטוב , עם אישה חילונית

שירה : אני דוקא לא משתתפת בזה . כבר הרבה זמן . אבל רובקה מתמצא במקורות לא פחות

ממך בזה אתה יכול להיות בטוח . אולי יותר

גולדין : רובקה זה ראובן ?

שירה : רובקה זה ראובן

גולדין : ואת אומרת שיש לו "גירסא דינקותא "

שירה : מה יש לו ?

גולדין : שהוא זוכר מה למד כשהיה קטן

שירה : הוא לא היה קטן . אני מתכונת כשהוא היה קטן הוא למד במושב לא יותר ממה שאני

למדתי . אחר כך הוא למד את המקורות .

גולדין : אחר כך ? יכול להיות ... יש בזה הרבה סכנה . אתם חופרים פה באדמה . אי אפשר לדעת

מה יהיה ...חסדי שמים . את יכולה גם לא להאמין , זה לא משנה לגבי ההשגחה . זה יותר מדי

מסוכן . רק רציתי להגיד לך . זה "חוצפא כלפי שמיא " את יודעת מה זה ? אני הבנתי שאת קצת

מתעניינת ,תקראי קצת . מהתורה תדעי יותר מכל הבורות האלה של הארכעלוגיה . אני יודע עליך

ועל , מה שמו , גולן יותר ממה שאת יכולה לחלום

שירה : מה אתה יודע

גולדין : את רוצה לדעת אמונה מה זה , תבואי מחר הנה . תראי מה זה אמונה . תראי מה משמעות

של לדעת . עכשיו תראי . יש פה בחורים טובים , חוזרים בתשובה בקריה , לא רחוק . מדברים

עליכם לא טוב שם . על החפירות ועל עוד דברים . יותר טוב להזהר מהם . זה בעלי תשובה שהיו

פושעים פעם , אם את מבינה מה אני מתכוון וצריך להקים להם פה את הישיבה . הם לא יותרו כל

כך מהר . מחכים עם הטרקטור כבר מספיק זמן שתלכו ..אז ממצאים שמימצאים יכול משהו

לקרות חס וחלילה ..לבעלך , יש כתם לידה פה למטה בגב ?

שירה : (שותקת נדהמת) אתה מציץ לנו גם כשאנחנו מתלבשים ?

גולדין : חס וחלילה

שירה : אבל אף אחד לא יכול לדעת מזה .

גולדין : מי שקרוב אצל גופו

שירה : כן ? אז אני בטוחה שזו רק אני .

גולדין : רק המוות בטוח . שלום לך (פונה ללכת) תשימי לב ..

שירה : אני רוצה להראות לך משהו ...

גולדין : את הקיר אולי ?

שירה : מה !? לא ...את זה (מראה לו את התצלום) סליחה שזה קרוע קצת ...אתה מכיר אותם

אולי , תתן להם את זה חזרה

גולדין : (מביט ארוכות התצלום . מחייך ומחזיר לה) תודה . יש להם כבר אחד , ברוך השם (הולך)

שירה : תבוא מחר ? (גולדין נעלם . תרנגול קורא , אור יורד)

יום באתר . סלאח במקומו כאילו לא אז כבר יומיים . שירה שוטפת חרסים .

יום ב

מימי : למה את מוציאה אותם מהמים ? מר גולן לא רוצה שתוציאי עוד אז בשביל מה את עושה לו

דוקא ? הוא אמר שאולי אתם לא עוזבים אז אין לך מה להוציא אותם

שירה : מי ממונה עליך ?

מימי : את

שירה : אז אל תשכחי את זה

מימי : טוב . אבל הוא ממונה עליך . מה אכפת לי . מה לעשות ? לאסוף הכל ? לא איכפת לי זה

בעלך , לא בעלי את תסתבכי איתו

שירה : תגידי עם מי את חושבת שאת מדברת?

מימי : אל תתרגזי , לא כדאי . נגמור נגיד שלום יפה . אה תשמעי אולי בסוף החודש אני חוזרת

בתשובה

שירה : יופי , תתחדשי

מימי : סידרו לי . בשביל לא ללכת לצבא

שירה : היית בהרצאה של הרב אתמול ?

מימי : מה ? לא . הייתי עסוקה קצת .

שירה : מה תעשי אחרי שמר גולן יעזוב ? לא תתגעגעי אליו ? קצת ?

מימי : אני ? למה ? לא יודעת עוד . חשבתי לעבוד בבית קפה אולי . בקריה . אבל אין לו הרבה עבודה עכשיו . שברו לו את הוידאו שלא יראה סרטים עם ערומות . הדתיים , החוזרים בתשובה . אז לא באים אליו אנשים יותר . אלה מהישיבה אמרו שישברו לו את הבית קפה - מה יצא להם? יותר גרוע עכשיו. האנשים סתם, מתחרמנים על ריק. מר גולן זה הראשון שלך?

שירה : כן, זה מה שאת חושבת?

מימי : סתם . את לא נראית .

שירה : שלא תדעי מה שאני כבר שכחתי.

מימי : יא סלאם . באמת ?

שירה : מה חשבת ?

מימי : יכול להיות . למה לא . בתל אביב ?

שירה : גם בתל אביב

מימי : אז מה את חוזרת בתשובה ? (שירה לא עונה) רגע החיים שלך טובים או רעים ?

שירה : טובים..

מימי : כיף לך

שירה : למה את שואלת ?

מימי : אתם כל החיים בפיקניק . זה מה שטוב . אצלי כל הזמן באלגאנים .

שירה : אצלי לא ?

מימי : אתם מסתובבים בארץ . חופשי . מתי מר גולן חוזר ? אה , תגידי , נשארתי פה בלילה ?

שירה : מה ? לא ... מפחיד להיות פה .

מימי : אני יודעת נורא מפחיד . איך הוא משאיר אותך ככה .

שירה : אולי הוא סומך עלי . אני הייתי בצבא , שכחת ?

מימי : עם מר גולן

שירה : לא . הוא מבוגר ממני . הוא היה מורה שלי . באוניברסיטה .

מימי : והתחיל איתך ? איזה מורה זה ? אז לא נשארתי פה בלילה . ואם אני אספר למר גולן

שהשארתי את ה... זהו לבד ...? יהרוג אותך .

שירה : לא הורגים אותי כל כך מהר . תגידי , את בכונה עושה הכל לאט ?

מימי : אלה מהישיבה אמרו שצריך לעשות לכם ביעור חמץ .

שירה : ביעור חמץ ?

מימי : אחד אמר שבלילה באה אליו הנשמה של אלו שגררו פה .

שירה : איזה שטויות ..

מימי : אל תגידי שטויות . באה הנשמה ואמרה לו שאתם מפריעים את מנוחת הדיירים . שגרו פה פעם . שזאת נשמה של צדיקים שכתבו את התורה , אני יודעת ...משהו כזה .

שירה : אבל גרו פה נוצרים !

מימי : אמרתי להם

שירה : אמרת להם ?

מימי : מר גולן הראה לי צלב, נכון ?

שירה : סיפרת להם על הכתובת !?

מימי : איזה מטומטמת אניאז לא תשלמו לי ? אז אני אספר למר גולן שלא היית פה בלילה ..אל תשויצי עלי ... (שתיקה נשמעות קריאותיו של גולן מרחוק)

גולן : שירה ! שירה !

מימי : את לא מספרת לו !

שירה : תרגעי . לאן את הולכת ?אני עוד צריכה לשאול אותך משהו .

מימי :לאסוף את הדברים מלמעלה

גולן : שירה !

שירה : כן , מה ?

גולן : (נכנס) משגע . משגע ! אף אחד לא נגע בזה ? כמו שחשבנו , שירה . בדקתי בספריה מצאתי מובאות בגמרא במסכת ברכות. דברים משגעים.מימי לא פה ?

שירה : היא חסרה לך ?

גולן : לא חשוב, תשמעי , בואי רגע , (לוקח אותה הצידה) זה סיפור הונאה לא נורמאלי . אחד מהנוצרים הראשונים שגרו פה הלך לחכמים בבל ושיכנע אותם שצריך להגיד את הברכה הזאת .והם האמינו לו ..

שירה : מה ?

גולן : כן . הם ישבו בבל , לא שמעו על ישו , לא חשדו בכלל שמהו לא בסדר , והכניסו את הברכה לסידור את יודעת מה קורה ליהודי דתי ששומע על זה ? גמרנו . הוא לא יכול להתפלל יותר .

שירה : למה ?

גולן : איך !? תקשיבי - " את צמח דויד עבדך במהרה תצמיח וקרנו תרום

בישועתך כי לישועתך קיוונו כל היום ומצפים לישועה " ומצפים ליש...ברוך אתה אדוני מצמיח

קרן ישו...מצמיח קרן ישו...קרן ישו..." די ! הלכה התפילה , גמרנו . וזאת לבינה אחת . אתה מוציא

אותה -הכל מתמוטט . זה אנשים חשוכים, בשבילם תורה משנה גמרא זוהר מדרשים שולחן

ערוך רמבם רשי - משה רבינו ירד עם כל החבילה הזאת מהר סיני, קומפלט... (מנסה לגרור אותה

בחיבוק החוצה . שירה נחלצת ממנו)

שירה : ראיתי כבר כמה ממצאים בחיים שלי , בחפירות. תגליות לא פחות חשובות משלך

גולן : שלנו . גם את פה .

שירה : שלך . בא לא נעמיד פנים .

גולן : נו ..

שירה : אני לא זוכרת השתוללות כזאת. מה אתה, מתנקם במישהו ? אתה איש מדע ..

גולן : אל תטיפי לי

שירה : אתה מתנהג בדיוק כמוהם

גולן : מה אמרת

שירה : מה ששמעת . אתה לא מפריד . הכל מתערבב אצלך -תיאוריות עובדות הזיות חלומות

בלילה שום קשר למציאות איפה אתה הולך לפרסם את הגילוי שלך ? בעיתוני הצהרים ? את מי זה

מענין בכלל? מצאת שלוש מילים מטושטשות על הקיר ונדמה לך שכולם מתמוטטים. אתה בטח

מזיז למישהו ..

גולן : טוב, אני מודה לך. תמשיכי עם החרסים שלך. (ניגש לקיר ומוריד את הכיסוי)

סלאח : אמרו "טובל וחרס בידו "

גולן : שתוק סלאח

שירה : הנה ...

גולן : חשבתי באמת שזה יהיה מוזר לפרסם תגלית כזאת בשמה של אחת שהסידור היחיד

שהיכירה היה סידור עבודה בקיבוץ

שירה : רציתי לשאול , מתי זה היה בדיוק , שאתה למדת את הסידור בעל פה ?

גולן : סליחה ?

שירה : מה ששמעת. ממתי יש לך את הסידור הזה ? איפה החבאת אותו עד עכשיו ? עוד משהו-

למה אף פעם לא ראיתי את הוריד ?

גולן : תצטרכי לחכות קצת כדי לראות אותם . מה את שואלת -איפה החבאתי את הורי או את

הסידור ?

שירה : גם תמונה אין לך מהם ? (שתיקה) אתה שותק ...

גולן : מה את רוצה ממני

שירה : אני רוצה שנסתלק מפה , יש לי הרגשה רעה . מסתובבים פה כל מיני מטורפים .

גולן : מה את מקשקשת ?

שירה :מעשנים פה סמים בלילה . עושים פה אורגיות , לא יודעת מה .זאת ישיבה של עברינים חוזרים בתשובה שהולכים להקים פה .מדברים עלינו בקריה .

גולן : שידברו , מה זה ענינך ?

שירה : זה לא רק זה . אני מרגישה רע . קורים פה דברים בלילה . בוא נשאר את זה ככה . נלך מכאן . נחזור פעם אחרת .

גולן : אם נשאר את זה לא תהיה פעם אחרת

שירה : גם ככה לא תהיה פעם אחרת ...

(שתיקה . אחר כך גולן מפסיק לעבוד ובא לשבת ליד שירה)

גולן : שירה , מה קורה לך ?

גולן : לא יודעת . אני לא מכירה אותך...אתמול כשהתפללת

גולן : אני התפללתי ?

שירה : כשהראית לי איך הם .. . אני חשבתי אתמול . בלילה . זאת הרגשה כאילו ..אתה

עושה נגד .. אתה נלחם במישהו ואני לא יודעת במי ...

גולן : מצאת לך זמן עכשיו לשיחות נפש ? מה את לא מבינה ?

שירה : אולי אני לא מכירה אותך ? אולי אני רואה רק את השכבה העליונה ואני לא מצליחה לגרד אותה ..

גולן : אין יותר

שירה : יש ! איפה גדלת ?

גולן : בערוגת הגינה עם הכרוב והצנונית .(זה לא מצחיק את שירה) במושב

שירה : איזה ?

גולן : את מופרעת ? הרי לקחתי אותך לשם . הרי הראיתי לך את הבית , את בית הספר את גן

הילדים !

שירה : הראית לי בית , בית ספר וגן ילדים מנין לי שהם שלך ? זה היה בלילה , לא דיברנו עם אף

אחד , אף אחד לא היכיר אותך !

גולן : (צוחק) זה היה בשתיים בלילה ! הם ישנו !

שירה : זהו בדיוק !

גולן : אני לא מאמין ...

שירה : למה עזבתם ?

גולן : את האמת ?

שירה : כן

גולן : כי היתה שערוריה . גילו שהכלב שלנו הומוסקסואל וראש הועד לא הסכים ש..

שירה : די !!! זה לא מצחיק אותי ! למה לא ראיתי אף פעם תמונה שהיית ילד ? למה אין לך

חברים מילדות ?

גולן : כי מסריח לי מהפה . למה את אומרת שאין לי חברים ?

שירה : מהצבא . מהאוניברסיטה . לפני זה חושךהסידור אתמול עם התמונה . זה מוזר זה

מוזר לי מאוד .

גולן : עכשיו אני רציני שירה . אם היית אסיסטנטית שלי היית עפה מפה ברגע זה .

שירה : אז תעשה את זה !

גולן : אבל את אשתי , אני אוהב אותך . אני לא מבין מה קרה לך פה בלילה שלא הייתי . אני חוזר

מאושר מירושלים ונופל למשרד חקירות . ק.ג.ב. ...פתאום מאיגרא רמא לבירא עמיקתא ..

שירה : (מרימה קול) אתם כל הזמן מדברים איתי ארמית!

גולן : מי זה אתם ? אנחנו אחד, שירה.....אחד ...

שירה : (ננערת) מה ? איך אתה יודע את כל זה ? איך אתה מצטט פסוקים כמו חתן תנך ?

גולן : סליחה שלמדתי . אוי באמת , כמו סטודנטית שנה אלף לפסיכולוגיה את מוצאת לך את

האובייקט הכי קרוב ועושה לו ניתוח אופי . זה לא מקצועי . הרי לקנקן הזה את מקדישה יותר

מחשבה . את לא מתביישת ? תמונה מחורבנת בסידור ...איפה ההורים שלי... לאן הלכתי ..מה

עשיתי ...את סופרת לי את החברים , מה זה ? עישנת משהו עם אלה שאמרת ? את מתנפלת עלי

כאילו עשיתי לך משהו.אני בעלך , אני חבר שלך . אני איתך ,מהמפלגה שלך- לא נגדך ...רגע, עוד

פעם חלמת עליו ...?

שירה : על מי ? לא ...סליחה ...אל תשאיר אותי כאן לבד.אתה שומע ? אסור לך להשאיר אותי כאן

(מחבקת אותו) אני לא יודעת מה זה ..

גולן : מספיק... נו .. די . (מחבק אותה אחר כך קם) תעזרי לי ? אני רוצה לצלם את זה עוד כמה

צילומים . בואי , נו (שירה קמה מפויסת).

שירה : ..כשיוסף היה בבור היו שם נחשים ?

גולן : מה ? !

שירה : איך מישוהו חוץ ממני יכול לדעת שיש לך כתם על התחת ?(גולן נדהם . הוא מביט לצדדים)

גולן : מה כבר הטינופת הזאת סיפרה לך ?

שירה : איזה טינופת ? איזה טינופת !? מי הטינופת שיכולה לספר לי ?מי!?

גולן : מי "מי"?

שירה : מימי !?

גולן : מה !? מה פתאום מימי ?(מימי נכנסת)

מימי : מה רצית מר גולן ?

שירה : זונה קטנה

מימי : תשקלי מילים , אה !

שירה : אני הולכת . אני מקוה שתהנו פה ביחד .

גולן : חכי רגע , שירה , לאן ? לאן !?

שירה : אני לא נשארתי כאן עוד רגע

גולן : אבל איפה תישני? לאן את הולכת ?למה ?

שירה : זה לא ענינך , תעזוב אותי לך לכתובת (יוצאת)

גולן : (נשאר במקומו חוזר למלאכתו כאילו אדיש .למימי) את יודעת אולי מה קרה לגברת גולן ?

מימי : אולי חלמה משהו לא טוב בלילה .

גולן : איפה היא היתה בלילה ? פה ?

מימי : היא אומרת שלא ..

גולן : אז מי נשאר לשמור ?

מימי : אדון סלאח , הוא לא הולך הביתה .

גולן : שמעת , היא חושבת שאת ואני ...

מימי : מה אני אגיד לך , נראה לי אתה מכיר אותה כמו שהיא מכירה אותך ..

גולן : (צוחק) תגמרי צבא,מימי,נעשה אותך ארכיאולוגית עם דיפלומה

מימי : אני ? אני רוצה ללמוד ספרית .

גולן : מאוחר , בואי תעזרי לי עם הארגז הזה , נעבוד עליו במשך הלילה.שאף אחד לא יגע בזה ,

טוב סלאח (עוזרת לו לצאת ומיד חוזרת)

מימי : אני הולכת , אדון סלאח , להביא לך משהו ?

סלאח : אותך!.. עם ה... מלמעלה

מימי : הבנתי אותך . (יוצאת)

שוב היום מחשיך ואור כחלחל עולה על האתר . מוזיקה.שירה מופיעה)

סלאח : הה! ויצא מרדכי ויכנס המן . ברוך הוא וברוך שמו . כבר עדיף לנו לעבוד בזבל .

הקבצן, מה יש לו בכל עמלו תחת השמש אמר קוהלת . מרים ! מרים ...

שירה : זה אני אדון סלאח ...

סלאח : אה....שירה חדשה שיבחו גאולים וכן אמר הכתוב - וידבר משה את כל דברי השירה הזאת

באזני בני ישראל

שירה : ש..ש..ש..

סלאח : טוב. את יודעת אידיש..ש..ש ? אידיש ?

שירה : אידיש

סלאח : אידיש . מה זה הינדיג ? תרנגול הודו . זה התרנגול של היהודים . חד חד . בן אדם אחד , בן

מלך נהיה לו קלקול בראש שלו . מטומטם . תרנגול הודו . מה עשה ירד תחת השולחן ועשה קולות

של תרנגול הודו . אומרים לו בוא תעלה . לא רוצה יושב למטה ערום ועריה משחק בפיפי שלו

, ותפס פירורים מהשולחן . חופשי מכולם . מה אכפת לו . טוב לו ככה . אמרו מה נעשה לו שיהיה

נורמאל . הביאו רופאים . ניסו עליו ניסו עליו לא נהיה כלום . עד שהאבא שלו נהיה מיואש אמר

תביאו לי אותו בריא תקבלו הכל . בסדר ?

שירה : מה ?

סלאח : בסדר ?

שירה : תעשה מה שאתה רוצה .

סלאח : בא אחד רופא . מכובד . "אני אעלה אותו לבן אדם " התפשט ערום בא איתו למטה . זה

ערום -זה ערום . זה עושה "דר דר דר -גם זה עושה . משחק בפיפי -גם זה , הרופא . המשוגע אומר

לו -מה אתה עושה כאן ? אומר לו גם אני הינדיג . זה תרנגול הודו באידיש . טוב . משחקים יחד .

תופסים פירורים . אחרי כמה ימים פתאום הרופא מתלבש . ההוא אומר לו "אה?" הרופא אומר לו

"כן . אפשר להיות מלובש וגם להיות תרנגול הודו . תנסה " ההוא מנסה - וואללה צודק . אחרי יום

הרופא אומר "תביאו אוכל נורמאל " מביאים לו , אוכל , המשוגע אומר לו "אהה?" אומר לו " כן .

אפילו אם אתה תרנגול הינדיג , אפשר לאכול נורמאל . " "והפיפי ?" ההוא אומר לו - "זה לא . זה

ממשיכים לשחק" עוברים ימים פתאום הרופא אומר לו " תשמע , תרנגולת , בוא נצא מתחת

השולחן , נשב למעלה נתנהג נורמאל " - " אההההה ! , תרנגול הודו ויושב בשולחן ? " כמעט

התרגז עליו . "לא!" אומר לו הרופא , " כולם יחשבו אותנו נורמאל , יושבים לשולחן , מדברים ,

אוכלים , כמו רגיל , אבל אתה ואני , רק אנחנו נדע את האמת , בלב , שבאמת אנחנו לא נורמאל ,

להינדיקס

שירה : יופי .

סלאח : אבל נשארה לו בעיה . לרופא . שהוא כבר מזה שהתרנגל , לא יכול להפסיק לשחק בפיפי שלו . מה לעשות , נדבק

שירה : תהרוג אותי אם אני יודעת מי נורמאל פה (קול צעדים מתקרבים) ..ש..ששש

(מתוך המערה יוצאת דמות מזוקנת לבושה מעיל ארוך ומגבעת . נשמע קול שירה מניגוני

ברסלאב . האיש מתקרב לקיר עליו הכתובת ומתנועע בדביקות פניו לשמים . יש שקט ואמת

בתפילתו . אחרי זמן מה מופיעה מימי , מפורכסת ומגרה . היא מחכה למישהו שאכן מופיע

וניגש אליה . הם מתעלסים זמן מה ואז שירה מתרוממת ממקומה וצועקת . כולם נעלמים)

שירה : תפסיקו , תפסיקו , די , תפסיקו , אבא .. די ... ! (כושלת למרכז) סלאח ! סלאח ! אתה

ראית נכון , תבוא לבית משפט , אתה תבוא , סלאח,תתן עדות...נכון ?

סלאח : עיניים להם ולא יראו אזניים להם ולא ישמעון אף ולא יריחון ידיהם ולא ימישון כמוהם

יהיו עושיהם כל אשר בוטח בהם . הללויה .

שירה :ראית מי זה היה ? סלאח ! מי זה היה ?.

סלאח : איי...".ואיש ואחיו ילכו אל הנערה...."

שירה : דבר .

סלאח : (מלטף את ראשה בצער) איכה היתה לזונה קריה נאמנה , תחת כל עץ רענן את צועה זונה

, ואיך תאמרי **לא נטמאתי** ? (יורק כלפי מעלה) שומו שמים על זה . .ש..ש..שש. הנחש מוציא

הראש שלו . שומר נפשו ירחק . סלאח הולך (קם ממקומו ופוסע החוצה . שירה יושבת ובוכה

גולדין מגיע במרוצה)

שירה : מה אתה עושה פה .

גולדין : את צריכה להסתלק מפה ! מהר ! זה סכנת נפשות . שמעתי מדברים בקריה .

שירה : מה קרה ?

גולדין : בעלך ברח מפה לפני כמה רגעים ?

שירה : זה היה בעלי ?

גולדין : ראו אותו . אומרים שהוא נאף עם הילדה שעובדת פה אצלכם , מרים ?

שירה : מימי ?

גולדין : אולי . כבר כמה פעמים . היא סיפרה לחברה שלה והיא מן הסתם אמרה לאחרים . אני

27

אומר תברחי מפה מהר

שירה : לאן ?

גולדין : מהר ! (שירה מתחילה לצאת ומיד חוזרת)

שירה : אני לא זזה מפה . אני לא יכולה לעזוב את המקום .

גולדין : את מוכרחה

שירה : אני לא יכולה

גולדין : למה ?

שירה : הכתובת ...

גולדין : אז זאת הכתובת ? (ניגש ומוריד את כיסוי הקרשים מהקיר) מה זה , זה צלב !

מה כתוב פה ? אל תזוזי ! "מצמיח קרן ישוע" ? אז זה מה שהוא הסתיר ... אין דבר .

שירה : מה אתה עושה אל תיגע בזה (גולדין מתרוצץ עד שמוצא קופסת צבע שחור) מה זה ? מה

אתה עושה ? לא ! (גולדין שופך צבע שחור על הקיר וצובע את הכתובת) לא ! רובקה ! רובקה !

(חושך . קול רעמים וברקים וגשם שוטף ניתך ארצה) זה לא אני עשיתי , זה לא אני !...

מערכה שניה

אור עולה . יום . שירה שוכבת ליד הקיר שמאחוריו הסתתרה אתמול , כאילו נרדמה בתחילת

הערב . הכתובת מכוסה בכיסוי העץ כאילו לא אירע דבר . גולן נכנס לאתר נושא אלבום גדול .

הוא מופתע למצוא את שירה , ניגש אליה ומעורר אותה בעדינות)

גולן : שירה ... שירה .. תתעוררי .. שירה ...

שירה : מה ? רובקה אני שמרתי על הכתובת , אני באתי לשמור על הכתובת בלילה , זה לא אשמתי

...

גולן : בסדר .. בסדר .. כבר צהרים .. קומי

שירה : היית פה בלילה ?

גולן : לא. נסעתי לחפש אותך. לאן נעלמת ?

שירה : חיפשת אותי ?

גולן : אני מספר לך , לא ? חצי מדינה הערתי באמצע הלילה

שירה : אני הלכתי לקריה וחזרתי...רציתי לדבר איתך...אנחנו צריכים לדבר ..

גולן : טוב, בינתיים קחי , הבאתי לך מתנה . את אלבום תמונות שלנו . אל תעבדי תסתכלי

בתמונות,תרגעי, (נותן לה את אלבום התמונות) הפחדת אותי אתמול עם ההזיות שלך .

שירה : אבל מה עם ה- ? (מצביעה בחשש על הכתובת).

גולן : יהיה בסדר , יבואו מאגף העתיקות ומהחוג לארכיאולוגיה לראות את זה . אולי יאשרו לנו

עוד עונה כאן . הם צריכים להגיע עוד מעט . העברתי גם ידיעה לטלויזיה ולעיתונים . את לא

מתארת לעצמך איזה תדהמה זה מעורר . זה סקופ. כבר מדברים נגד .לא, אל תקומי . שבי תסתכלי

בתמונות , תרגעי . יש פה מהצבא , טיולים בארץ , ויש כמה מהמושב ..

שירה : עם ההורים ?

גולן : לא . את רוב התמונות עם ההורים השמדתי .(שירה מביטה בו)

שירה : אסור להשמיד תמונות עם הורים

גולן : לא ידעתי שתנסי לחפור את בעלך...אז לא שמרתי ... (שירה מעלעלת באלבום)

שירה : אין לך כלום מהם ?

גולן : הורי ירדו לגרמניה .

שירה : למה לא נסעת איתם ?

גולן : זאת שאלה בעיניך

שירה : כן זאת שאלה . היה לך אבא ולא הלכת איתו . זאת שאלה .

גולן : אני יודע שיש לך תסביך אבא , אבל בעיני כשמישהו עוזב אדמה והולך לגרמניה , הוא

מפסיק להתקיים . מת , נמחק . ברור ? אני יכול לחזור לעבודה ?

שירה : נמחק אצלך בראש או באמת ? אולי אתה מדמיין דברים , שהם נהרגו בתאונה .

גולן : לפני חמש דקות עוד הייתי ארכיאולוג באמצע תגלית חייו עכשיו אני פתאום מופרע עם

דמיונות שצריך טיפול. רציתי אגב לשאול אותך , בין יתר המקומות שביקרתי אתמול הייתי אצל

אמך . היא אומרת שלא היית אצלה בשבת ... אל תעני לי מיד את יכולה לחשוב קודם . מימי עוד

לא היגיעה ?

שירה : (מרימה את הראש) מתי נסעת אתמול !?

גולן : (בפשטות) בערב . ראיתי שסלאח כאן ואחרי איזה זמן נסעתי , למה ? (מימי נכנסת

מהעומק , כמסתתרת) או, הנה מימי, זה בסדר , בואי , שירה כאן . (מימי נכנסת) לא ראית את סלאח במקרה ?

מימי : אולי הוא לא יבוא היום . יש לו בעיות בבית ... (לשירה) יא אללה שלך , איך הפחדת אותי אתמול

שירה : מתי !?

מימי : אתמול . אחרי הצהריים . חשבתי כבר מה קרה לך ..

שירה : רובקה , (גולן לא עונה , נמצא בעומק)

מימי : מר גולן ?

גולן : תראי , אני חושב שעד שהם יבואו , אני אספיק עוד להיכנס למערה , לעבור על החומר , אולי ברח לי איזה צלב ..

שירה : לא !

גולן : מה ?

שירה : אל תיכנס ! אל תיכנס , זה מסוכן ..

גולן : מסוכן?

שירה : זה יכול להתמוטט . אל תיכנס . ירד פה גשם כל הלילה , זה רטוב , הסלע רטוב זה יתמוטט מימי : גשם ? איזה גשם ?

שירה : (בחשד) היית פה ? איך את יודעת שלא ירד גשם !?

גולן : רגע , את ישנת בחוץ , נכון שירה ? אז תסתכלי , את יבשה לגמרי . (פונה למערה) מימי, תשגיחי עליה . (מזדחל לתוך המערה . מבפנים) יבש פה לגמרי .

מימי : מסתכלת עם שירה בתמונות) בעלך מאוד דאג לך אתמול . אל תדאגי לא סיפרתי לו כלום .

מה זה תמונות מהחתונה ? איי, מה , התחתנתם פה ? איזה חתונה זאת ... יפה דוקא ..מי תפר לך את השמלת חופה ? זה כמו בסרטים של הרומאים ..תראי את גולן בחליפה איזה צחוק ...נראה

כמו האשכנזי שמסתובב כאן בלילה , רק בלי הכובע .(שירה קופאת .מזועזעת)

שירה : כמו מי אמרת ?

מימי : מה החוורת , כמו האשכנזי שמסתובב...

שירה : חכי רגע ! מימי, תגשי לתיק שלי , תפתחי אותו , בתא האחרון ישנה התמונה שהדבקתי

תוציאי אותה (מימי נגשת לתיק מחטטת ושולפת את התמונה המודבקת) מימי , מי זה ?

מימי : אמרתי לך אז . אני מכירה אותו , זה האשכנזי .

שירה : תסתכלי עוד פעם , מי זה ?

מימי : זה ? מי זה ... ? מי,מר גולן? אבל בתור ילד מה , מר גולן הוא אח של האשכנזי ?

שירה : מה כתוב פה ?(מראה לה את צידה השני של התמונה)

מימי : אה , לא,זה שם אחר. גולדין .

שירה : את לא מבינה ? הוא שינה את השם שלו . מגולדין לגולן .

מימי : מי , מר גולן ? יכול להיות , אה , יבוא הבן של סלאח במקומו . חבר שלי . לא בדיוק . אבל

מפעם כשהוא עוד היה המלך של הקריה . הוא כבר רבי , גם .

שירה : אז הבחור הזה צדק ...

מימי : ומה חשבת? אחרת הוא לא היה משתחרר מהכלא . אבל אמרו לשופט , הנה תראה איך הוא

נראה , זקן וכל זה . השתכנע .

שירה : כך הוא ידע על הכתם שלו ..

מימי : כתם ...? בטח . זה לכל החיים . אבל אומרים שזה לא אוונטה . הוא באמת נהיה דתי .

שירה : מה ?

מימי : משולם הבן של סלאח . מה הוא לא היה עושה ? היה לו תיקים יותר ממה שיש לך שערות

על הראש . אבל עכשיו,מי הביא אותי ? סלאח . משולם הוציא אותי מה- זה , ושלח אותי עם אבא

שלו.אבל הוא לא יבוא יותר . משולם יבוא לעבוד כאן .(שירה קמה נרגשת)

שירה : להגיד לו ?

מימי : מה ?

שירה : שאני יודעת

מימי : השתגעתי . את רוצה שהוא יקבל קריזה ? הוא לא אוהב שמזכירים לו את העבר

שירה : לא מעניין אותי . עכשיו אני מבינה הכל .

מימי : אבל את לא מכירה אותו עוד .

שירה : אני מתחילה לתפוסגולן ! גולן ! רובקה !

מימי : על מי דיברת ?

גולן : (מוציא את הראש מהמערה) מה את צועקת ?מה קרה ?מצאת תשובה ?

שירה : מי אלה ?

גולן : למה הדבקת את זה ? בגלל זה קראת לי ?

שירה : כן. זאת סיבה טובה , לא ?

גולן : (עייף) תקשיבי טוב עכשיו . אני לא יודע לאן את מתכונת להגיע עם ההטמטמות הדתית

שלך אבל עלי כבר נמאסת . את יודעת מה דעתי בענין . תמשיכי עם הרבנים שלך ונגמור ברבנות .

אני נשבע לך !

שירה : גולדין !!

גולן : מה ?!

שירה : מה ששמעת . אתה שקרן ! אתה שיקרת אותי העלמת ממני , אל תכחיש !

תעשה טובה ואל תכחיש .

גולן : שירה ...

שירה : לא . אל תדבר . אתה משקר לי כל הזמן . ביקשתי ממך שנלך מפה , נכון ? איך אני אאמין

לך עכשיו ? לכלום ...אני לא ילדה מטומטמת , אתה שומע ? תענה !

גולן : אבל אין לי מה להגיד לך .

שירה : מה אתה יכול להגיד לי ? שאתה שפן ? שאתה בורח ? שאתה ממציא לך ביוגראפיות ?

למה אתה מתיחס אלי כמו ילדה , אני אשתך , אני אשתך !!

גולן : תראי איך את בוכה ...

שירה : לא,אני אצחק.(מפסיקה פתאום לבכות) טוב , אני לא אבכה . אתה מאיים עלי ברבנות ?

אתה , מאיים **עלי** ? מי **אתה** בכלל ? אתה או הילד הזה , בתמונה ?

גולן : (זורק בזעם חרס שהחזיק)עכשיו כבר לא תדעי לעולם !(משולם בחור גבוה בעל חזות אלימה

מופיע בשקט מבין ההריסות . לבוש כחוזר בתשובה)

משולם : שלום .(שתיקה) סלאח שלח אותי . אני הבן שלו .אני אהיה במקומו .

גולן : מה במקומו ?

משולם : שומר . אני אשמור במקומו .

גולן : אבל אני לא מכיר אותך, איך אני יכול לתת לך לשמור ? אני מצטער ..

משולם : אני הבן של סלאח , זה לא מספיק ?

גולן : כבר הספקת ללמוד מה זה חומץ בן יין ?

משולם : אני העלבתי אותך ?

גולן : אני מצטער . אין לנו צורך בשומרים הלילה.נשמור לבד

משולם : יש על מה לשמור?

גולן : כל מיני דברים .

משולם : אז אני אשמור

גולן : טוב . כסף לא תקבל .

משולם : לא מבקש ממך כסף

גולן : אז תעזוב בבקשה את המקום

משולם : לא חושב . (גולן מופתע) אם לא שומר שלך אני אהיה שומר של הישיבה .

גולן : תראה , חבר . לדעתי גם הישיבה כבר לא צריכה שומר , אם תשאל אותי , אבל אם אתה מתעקש להשאר פה להנאתך - תשאר . אני מקוה שיהיה לך מענין ..(משולם מתישב במקום שישב

סלאח . אלא ששיבתו מאימת)

מימי : אהלך משולם ...

משולם : שלום מרים .

גולן : את מכירה אותו ?

מימי : בטח . מי לא מכיר אותו . גולן : זה מהחוזרים בתשובה שלכם ?

מימי : זה הכי חוזר . הוא הבעל הבית שלהם .

גולן : אז עכשיו אני מבין על מה באת לשמור . אני נכנס לעבוד , ברשותך (לשירה) את יכולה

לשוחח עם ...כבוד הרב , בטח תמצאו איזה נושא משותף

שירה : יותר מאשר איתך .(גולן מתחיל להכנס למערה)

משולם : אל תכנס .

גולן : סליחה ?(שירה נבהלת)

משולם : לא בטוח שמה . זה יכול ליפול . (לשירה .) אחר כך תגידו שבמקרה נפל - אין במקרה .

מגיע לכם שיפול וזה יפול . מלמעלה . (גולן מושך בכתיפיו ונכנס) והשם הכביד את לב פרעה . עד

שלא יקרה בגופו ממש - לא יאמין .

משולם : מרים, מה יש לך ביד ?

מימי : מה,אני ?

שירה : מאיפה הוצאת את זה

מימי : מקודם שהוצאתי את התמונה מהתיק שלך ...

שירה : אני לא רוצה לראות זה . תסלקי את זה מפה

מימי : תביאי לי את זה , את לא צריכה את זה עכשיו

משולם : מה תעשי עם כדורים נגד הריון , מרים ?

מימי : זה טוב לצמחים . שמים בעציצים וזה גודל לגובה .

משולם : לא אמרתי לך להפסיק עם זה ? תני לי את זה

מימי : לא רוצה . טוב קח , תודה.(נותנת לו , הוא משמיד את החפיסה)

שירה : תודה .

מימי : מר גולן יהיה לו ילד , לא ידע מאיפה הוא בא עליו ..

שירה : את מוכנה לשתוק ?

משולם : איזה אנשים , השם ירחם אתם לא חילוניים ,תאמיני לי , אתם חולניים.מחלה . המוח שלכם עקום . את רוצה ילד מבעלך והוא לא רוצה לתת לך ?איפה נשמע כדבר הזה , מסרב לעשות את חובתו ? זה הפקודה הראשונה , "פרו ורבו " .

מימי : היא אומרת שבעלה היה דתי פעם .

משולם : והיום הורס את הדת . לא יעזור לו כלום - בסוף כולם יחזרו . הילד הזה שהוא לא רוצה - גם הוא יחזור כמה שלא תחנכו אותו.זה תינוק שנשבה , כמו כולכם . הרבה סיפורים כאלה יש . אני אספר לך אם את רוצה .

מימי : משולם , גם היא נהיית דתיה

משולם : אמרת לי .

מימי : גם אני . בסוף החודש

משולם :אני יודע . תשתקי עכשיו . היתה משפחה,כמוכם , עם שני ילדים . נתפסו באמריקה בתאונה בשלג . הכל אמת לאמיתה של תורה ,אפשר לברר את זה . הבעל הלך על המקום . האשה עד שהוציאה את הילדים מהאוטו כמעט מתה . ואז בשניה אחת האוטו התפוצץ . במקרה . כמו הכל אצלכם . מקרה . רק שהסיפור היה שנסעו בשבת . את מבינה אותי? הילד מת בגלל האבא והאמא שלו שנסעו בשבת . השם ירחם . עד שהביאו אותם הביתה לארץ , הקונסול מישראל , יהודי דתי , גם כן במקרה . בדקו את המזוזות בבית -פסולות כולם . נהיתה האמא דתיה מזה . האשה . התחיל הילד הולך לבית ספר שומר מצוות .לא של החולניים , בית ספר ציוני , אלא שלנו .והכל אמת לאמיתה של תורה . נהיה העילוי של בית הספר . חוץ ממקצוע אחד -גמרא ודינים . לא נכנס לו בראש . כל השנה התאמץ בכוח , במסירות נפש -לא עזר לו כלום . ביום האחרון לפני המבחן נכנס לישון , כבר כולו מיואש . אמרה לו אמא שלו תבקש מאבא שלך עליו השלום שיתפלל עליך . למחרת עשה את המבחן קיבל הציון הכי גבוה בעולם . שאלו אותו איך הצלחת ? אמא שלו . אמר לה "אמא , בלילה בא אלי אבא , וישב ולימד אותי כל הלילה את הדינים ואמר שאם היה מלמד אותי מגיל קטן -היום הוא לא היה מת . כי כשהיה עוד נער היה שומר מצוות ואחר כך התפקר אם את מבינה מה אני אומר לך פה .

מימי : חס וחלילה משולם , אל תפתח פה לשטן .

משולם : זה לא הוא שהתעסק איתך פה , מרים ? זה הוא או לא הוא (מימי שותקת .) טוב ,

34

אחר כך אני אדבר איתך על זה . את שומרת שבת ?

שירה : תעזוב אותי

משולם : עוד לא תפסתי אותך . חכי . למה את חיה את יודעת ? לשם מה את מתאמצת כל החיים ?

שיהיה לתולעים בקבר מה לאכול ? שיהיו שבעים ? שוה לך כל העבודה הזאת ?

שירה : אני מבקשת ממך , אין לי כוח להטפות מוסר האלה

משולם : כן . הרבה אמרו ככה .

שירה : אין לך מה לעשות ? למה באת הנה ?

משולם : אני אגלה לך בסוד , אבל אל תספרי לאף אחד . אני שומר כאן . עד שתעזבו...

שירה : אנחנו לא עוזבים . תשכחו מזה .

משולם : אבל אבו זקן לא מצא כלום . חפר ארבע שנים- לא מצא כלום העלה חרס בידו . אתם

הולכים מפה . זה מקום קדוש ותהיה פה ישיבה .

שירה : (בלעג)קדוש ? מי סיפר לך ?

משולם : אל תדאגי . אפילו אם זה מקום לא קדוש - הוא יהיה קדוש . ממחר בבוקר . תסתכלי

מסביב הכל יהיה ישר והבור הזה מלא חול . תבואי לישיבה אני מזמין אותך . תוכלי ללמוד איתנו

זה לא רק לעברניים שהיו בכלא , הישיבה . גם בשביל עברניים כאלה -כמוך

מימי : אבל היא כבר דתיה אומרים לך

משולם :כן . באה אלינו אחת כזאת אמרה היא חרדית . שומרת שבת . שאלתי אותה - ואור בשבת

את מדליקה ? אמרה כן , למה לא ? זה לא אש . וחרדית.אמרתי לה- חשמל לא אש ? בבקשה,בואי

אני אשים אותך על פלטה של שבת מיום שישי , כל השבת . תגידי לי אם זה אש או לא אש . את

צוחקת.יופי .השם ירחם על צחוק כזה . תסתכלי פה מסביב . רוצחים , פורצים , גנבים , אנסים ,

שודדים -לשעבר ילמדו פה תורה יומם ולילה . אני אומר לך . לא צריך לגנוב יותר . לוקחים חופשי

ממעינה של תורה . כל הכוח שלהם שנכנס בפשע יכנס בתורה למען התורה . אף אחד לא יעצור את

זה . לא הטלויזיה ולא הממשלה .(גולן יוצא מפתח המערה) זה מאלוהים . מחר בבוקר תקחו את

החרסינה שלכם ותלכו מפה

שירה : נדמה לך .

משולם : אם לא - פה תהא קבורתכם . למה לא ? כמה אתם ? שניים ? שלושה ? כל הקריה תבוא

אם צריך , נגדכם .

שירה : רגע , אתה מאיים עלינו ?

משולם : חס וחלילה , אני אנטי אלימות , אבל מה יותר חשוב ? השטויות שלכם או שאנשים יהיה להם מקום לעסוק בתורה ? יותר טוב לך שאחד כמוני יהיה מה שהיה - שיהיה או שומר מצוות ? הנה אני לומד עכשיו .

שירה : למה אתה לא עובד ?

משולם : למה לא עובד ? אני עובד . גם למדתי מקצוע בזה . שוחט .(מדגים לה , עם סכין קופצת)

גולן : תיארתי לעצמי . שירה , את פנוייה רגע .(שירה קמה באי רצון) הסיפור של המטורף הזה לא מוצא חן העיני . אני ניגש לקריה . למשטרה . תנסי לעכב אותו כאן עד שאני חוזר איתם , בסדר ?(שירה לא עונה)

משולם : אתה יכול לדבר בקול רם . (שוקע באמירת תהילים)
גולן : בסדר ?

שירה : טוב . אבל תחזור מהר הוא קצת מפחיד אותי .(גולן יוצא לכיוון הקריה.משולם שורק או צועק משהו .למשולם)תשמע , אני גם מאמינה בכוח עליון, אבל לא נראה לי שיש בשמים איש עם זקן לבן שעוקב אחרי אנשים יומם ולילה ונותן להם פרסים .

משולם : את אינטליגנטית , נכון ? אני אתן לך דוגמא -היה מקום אחד שעשו חילול שבת . אני לא שומע ראדיו , חס וחלילה , אבל סיפרו לי . הראש עיריה שלהם התעקש במיוחד שיהיה חילול שבת אצלו בעיר . ומתי קבע את זה ? כ"ב באייר . אחרי שנה . נסעו ילדים לטיול . מאותה עיר . פתאום במקרה נעמד האוטו שלהם על הפסי רכבת , לא זו . והילדים בפנים . באה הרכבת טראח ! כמה ילדים נהרגו ? את תגידי - עשרים ושנים . כ"ב . כמה נפצעו ? במקרה ...שבעה עשר ילדים . כ"ב ועוד שבעה עשר ביחד ל"ט . שלושים ותשע . ל"ט אבות מלאכה שאסור לעשות בשבת . ילדים ! למה ? אל נקמות ! דוקא פתחו בשבת . בכונה . חשבו אלוקים זה איזה פראיר שמשחקים איתו שש-בש , לא ידעו אלוהים זה כאסח . ילדים . קטנים הלכו באוטובוס . בשואה -חצי מיליון ילדים נשרפו כמו דגים בתנור . למה ? מי חטא ? הילדים ? לא הם . מנהיגי הדור ! המנהיגים . שהחטיאו את העם בציונות שלהם . אז זה העונש . עכשיו את מבינה ?(על דבריו של משולם נשמעים קולות תגרה)
שירה : אתה קאניבל . אסור לך להסתובב חופשי.מה הרעש הזה ?

משולם : שום דבר (קם ומתקרב אליה) מה תעשי ? תסגרי אותי ? כמה שסגרו אותי לא עזר להם . יאללה , לכי תעזרי לבעלך , מסכן . איך יהיה לו כוח לעשות ילד אני לא יודע ... (מאחור חוזר גולן מוכה וקרוע בגדים) מה אמרו לך השוטרים ? יבואו תיכף ? (צוחק) אני הולך לדבר איתם , אל תברחו לי , מרים ! (יוצא צוחק , מרים יוצאת אחריו)

שירה : מה עשו לך ? מי אלה ?

גולן : לא יודע . איי. תזהרי! לאן את הולכת

שירה : לקרוא למגן דויד אתה צריך רופא

גולן :אי אפשר לצאת מכאן .

שירה : למה ?

גולן : את עוד לא מבינה עם מי יש לך עסק ?הם יודעים על הכתובת . הבולדוזרים יבואו בבוקר,

אחד לא ידע שמצאנו פה משהו .

שירה : אבל הודעת לעיתונאים

גולן : הם היקיפו את המקום , לא לצאת ולא להיכנס . זה אבוד .(קם ואוסף דברים בקדחתנות .

שירה יוצאת וחוזרת אחרי רגע עם התרמיל הגדול איתו באה לפני יומיים) שירה : אתה אמרת

שהתגלית היא לא רק שלך , שהיא של שנינו,נכון ?

גולן : נכון, נו ..

שירה : אז אתה צריך לפרסם אותה בשם שנינו .

גולן : לא חשבתי אחרת . זה ברור .

שירה : אז אני לא רוצה לפרסם אותה .

גולן : אני יכול לדעת למה ?

שירה : ככה . לא בא לי .

גולן : אני לא יכול לא לפרסם

שירה : אתה לא יכול לפרסם .. הסרט אצלי והיומן הגרפי . אני לא אתן לך אותם

גולן : את נורמאלית

שירה : לא יודעת

גולן : את אולי יכולה רק להגיד לי אם זה ממניעים דתיים , משפחתיים , אישיים ,

פסיכולוגיים,כולם יחד, חלק מהם ...

שירה : אל תתקרב עוד צעד אחד . רובקה אל תעיז לקחת את זה בכוח

גולן : אני אהרוג אותך

שירה : לא .. אני אצעק

גולן : תצעקי ! לא !

שירה : אז עזוב אותי . לא יתנו לך לצאת חי מפה במיוחד אחרי מה ששמעתי מהבחור הזה . זה

אלף

גולן : לא שירה . את חושבת כמוהם שאסור לפרסם את זה .

שירה : זה בית . זה נכון . ואני לא חושבת שזה רע . אמרת לבד - אתה לא יכול להרוס למיליוני

אנשים את התפילה שזה הדבר היחיד שמחזיק אותם (לוקחת את הסידור של גולן) . זה רע , זה

מושחת לעשות כזה דבר . אני לא מבקשת ממך הרבה - רק אל תפרסם את זה . אתה הורס לי ,

גולן : לך ?

שירה : כן . לי .

גולן : אני לא מבין ..

שירה : מה אתה כן מבין ? אתה מבין כתובות , חרסים .. זה חשוב ... למשל, איפה הייתי בשבת ?

גולן : איפה ?

שירה : זה לא מטריד אותך

גולן : מאוד .

שירה : אז למה לא שאלת ? אתה פוחד לשאול .. יש לי מאהב

גולן : מה ?

שירה : כן ..

גולן : ממתני ?

שירה : כמה חודשים

גולן : טוב .. מה זה קשור לסרט צילום ? (שירה מביטה בבוז) בשבת האחרונה לחפירות ..

שירה : אתה נכה אתה יודע ? אתה בעל מום

גולן : ואת היית שכבנית קטנה וזה מה שנשאר . מה התירוץ שלך הפעם ? ? התקפה חדשה ?

הבנתי את המסר , רשמתי נגמור פה , את החשבון נעשה בבית אל תדאגי , עכשיו תני לי את הסרט

ועופי לי מהעיניים . לא ? ! את מסתבכת ..

שירה : אין לך מושג כמה .. חשבת שאני בוגדת בך ... כל הפחדים החבויים שלך התעוררו פתאום

נכון ? זה לא יחזור אל תדאג המשחק הזה נמאס עלי . אני לא אקפוץ לשכב עם כל מיני מטומטמים

בכל פעם שנדמה לי שיש לך רומן . התבגרתי מזה אין לי מאהב . הייתי אצל משפחה דתית

בשבת .

גולן : איפה ? ! זונה קטנה .. למה הלכת לשם ?

שירה : לספר לך ?

גולן : לא

שירה : אני אספר לך .

גולן : זה לא מענין אותי

שירה : בכל זאת ..

גולן : מי שלח אותך לשם ?

שירה : אתה כבר לא חוקר אותי אני מספרת אם אני רוצה ואם לא אני לא מספרת

גולן : סליחה

שירה : הם גרים בשיכון . שניים וחצי חדרים . דבורה קוראים לאשה . יש לה שלושה ילדים

וילדה . מלאכים קטנים לבנים מסכנים לא נותנים להם להשתזף עם התחת בחוץ בשפת הים .

אתה מכיר בשיר השירים שכתוב לעלות מן הרחצה ? באתי אחרי הצהריים כבר הבית היה נקי

והכל מוכן ואז הם עלו מן הרחצה כמו בסיפורים של פעם על העיירה היהודית בבית ספר , אדומים

ונקיים לבושים לבן מצוחצחים אתה יודע שבחיים שלי לא הייתי דתיה אבל הרגשתי שפעם לא

יודעת מתי גם אני הייתי ככה . ואז בעלה יצא . תגיד , מה יש לי איתך בלילות שבת שלנו ? מה יש לי

איתך עם המריבות , עם העיתונים המחורבנים , מתי בפעם האחרונה גמרתי לנקות את הבית לפני

תשע בערב

גולן : גם זאת אשמתי ..

שירה : הכל אשמתי .

גולן : תמשיכי , הפסקת בדיוק בקטע שרוברט רדפורד יצא מהאמבטיה ..

שירה : ועוד איך אני אמשך . ! די , אתה כבר יכול להודות , מה שאתה מנסה להסתיר זה בדיוק

הדבר שאני אוהבת בך , זה מה שתמיד היה נדמה לי שיש בך , אתה לא מבין ? אתה לא מבין את

זה ? אני יודעת הרי שבאת משם , אתה יכול לעשות את זה שיהיה לנו גם כזה בית על זה חלמתי שם

כל השבת - איך אתה עושה קידוש ואחר כך אני אדליק נרות ושנינו נגיד אמן ..

גולן : שאני אעשה קידוש ואחרי זה את תדליקי נרות ?

שירה : כן ! ושנינו נגיד אמן ...

גולן : (צוחק) או שלא היית שם ואת ממציאא את כל הענין ...

שירה : מה !?

גולן : ...או שאת מטומטמת

שירה : לא ... אתה לא תקרא לי יותר מטומטמת . אתה שומע ? אין יותר מטומטמת !

גולן : לא ?

גולן : אז לא ... אז איך נסתדר? אני מתכוון איך את רואה את שנינו בבית אחד

שירה : ואני קיויתי שאני אבוא ביום ראשון ואני אספר לך ואולי גם אתה תחשוב שזה פתרון טוב לבעיות שלנו , תראה המצב שלך לא היה הכי טוב כשיצאתי מפה וגם כל התקופה האחרונה ..

גולן : כך שנראיתי לך מספיק מסכן בשביל לחזור בתשובה ?

שירה : אני לא אמרתי לך כלום כל השנים כשהתפרעת

גולן : נדמה לך שנוכל לחיות בבית אחד כשאני מעשן בשבת ואת מתקשרת לשמים ? את עוד

לא מתמצאת כל כך , אבל אם את נהיית דתיה -יש לך ספר שאומר לך איך לקשור את הנעליים בבוקר ואם לצחצח שיניים בשבת

שירה : אני יודעת ואני רוצה את זה . . .אני רוצה קצת קודש בחיים שלי , שבת, בית כנסת ..

גולן : אבא , אומנת , מטפלת , שלא תצטרכי להיות לבד בחושך , בעולם ,

שתוכלי להוריד מעצמך את האחריות

שירה : יופי...לך אין אחריות . אתה חושב שהעולם הפקר , שאתה יכול לעשות מה שמתחשק לך,

שאף אחד לא רואה ולא שומע , שאתה יכול להקים משפחה ולבגוד עם אחרות ...

גולן : שוטר ! שוטר את רוצה שיכריח אותי להתנהג יפה.יש לך בעיות רגשיות . בעלך בוגד בך

, אבא שלך נפטר , יש לך פחדי נטישה , את ביחסים לא טובים עם אמא ,זה לא איזה הכרה

מהשמים שנפלה עליך -פשוט קשה לך , אני אבין , אין בזה שום רע -אני רק חושב שפסיכולוג יכול לעזור יותר מעבודת אלילים . אם כי יקר יותר , זה נכון.

שירה : אני לא רוצה לריב איתך

גולן : יותר מזה - את רוצה לקחת אותי איתך , לא ? אל האור הגנוז , האור הפנימי , אל השלוח

,הנירוואנה , השד יודע , אל הסימון שאני לא יודע מי מכר לך .

שירה : כמה שאתה עושה לעצמך את החיים קלים ... מול העיניים שלך , בגלוי,חודשים ,איך לא

ראית כמו עיור שאני הולכת ונעלמת לך מתבזבזת לך בין האצבעות לא הבנת למה אני נהיית

צמחוניית לא הבנת למה אני תמיד לא מרגישה טוב כשצריך לנסוע בשבת איך אני לאט לאט הולכת

ונעלמת לך בין האצבעות הרי אם הייתי בוגדת בך עם מישהו אחר מול העיניים לא היית מרגיש

אם הייתי מכניסה מישהו למיטה בזמן שאתה מנסה לפענח איזה קמיע מחורבן לא היית מרגיש

גולן : הרגשתי .

שירה : אז למה לא התיחסת ?

גולן : חשבתי שזה יעבור- אבל זה רק החמיר - החלפת את כל הכלים בבית טבלת והרתחת וקירצפת כאילו התורה זה תשדיר שרות לצמר פלדה . את מתנשקת עם המזוזות בבית כמו שהתנשקת בזמנו עם כל תל אביב , את צודקת - אני לא יכול יותר להעלים עין .. איך אפשר לסבול את הטימטום הזה ? היה לך טריפ של מדיטאציה , של מחול אירובי, אסטרונוגיה , בישול יצירתי ועכשיו את מנהלת רומאן עם כל מיני טיפוסים עם שערות על הפנים .או . קיי . שיערב לך , אני גם לא אומר כלום על החזיונות שלך והתמונות שאת מגלה וצועקת עלי ועל הביוגרפיות שאת ממציא לי באמצע הלילה . אבל תראי לאן זה מגיע - גילינו כאן תגלית שתזעזע את העולם , לא רק הארכיאולוגי , בכלל, ואת רוצה שאני אותר עליה , את לא יכולה להגביה את עצמך להתעלות , תתאמצי קצת ..

שירה : זאת טעות אופטית ..

גולן : זאת טעות , ודאי !

שירה : לא , זאת פאטה מורגאנה - אתה לא למעלה .. שנים אני חושבת שאני בעליה אליך ופתאום אני הרבה למטה מאיפה שהתחלתי .. אני לא יכולה להמשיך לרדת .. זה צריך להיגמר מתי שהוא .(קמה , לוקחת את הסידור ומתנועעת בהפגנתיות)

גולן : מה את עושה ...

שירה : מתפללת .

גולן : (חסר אונים)אני לא יכול לראות את זה . לפחות תעשי את זה בסידור שלך ... (שירה מדפדפת בסידור , לא עונה . ואז עוצרת ופונה אליו)

שירה : מי זה נחום גולדין ?

גולן : תשאלו במדור לחיפוש קרובים .

שירה : "לבני בכורי , שתהיה ילד טוב ותתפלל כל יום , אבא, נחום גולדין"

גולן : תני לי את זה !

שירה : לא !

גולן : תני לי את זה , אני אכה אותך תפסיקי כבר עם הטרור הזה !

שירה : תכה , שקרן ! היית צריך לשרוף את זה . אין פשע מושלם אתה לא יודע ? גולדין ! גולדין

אחד ! עכשיו מה יש לך להגיד ? מה תגיד עכשיו ?! יש לי הזיות ? אני חולמת ? הכל נכון -תודה .

תודה שהכל נכון , גם הסיפור עם מימי , לא חלמתי אותו (גולן מתישב) נו ? אני צודקת או לא ?

אהה... שקט פתאום , נעלמו כל התיאוריות שלך, דממה ! קח את הסידור עכשיו , קח תגיד סליחה

ששיקרת כל החיים שלך , למה אתה לא מדבר ? למה אתה לא מרצה לי הרצאות ? נגמר לך ?

(גולן קם ונכנס למערה) חכה .(יוצא) מה זה ?

גולן : סאבארינה מקפה "מאכס" . שלשום לא הספקתי , אז קניתי לך אתמול . בזמן שהייתי פה

עם מימי או עם השד יודע מי ...

שירה : סליחה . אז טעיתי , אני מצטערת

גולן : (מחבק אותה) אל תצטערי, זה יכול לקרות לכל אחד , עברנו תקופה לא קלה , בואי תלכי

לישון ותקומי חדשה בבוקר

שירה : (נחלצת ממנו)לא , אני צריכה להחליט .

גולן : מה להחליט ?

שירה : מה אני עושה . מה אני מחליטהסתם.... מה אני מתאמצת ? בשביל מה לי לחפור

ולחפור ולהתחבר עם האנשים שגרו פה פעם ? מה לי ולהם ? אני רוצה קשר חי.. אני רוצה ילד ,

רובקה , שיהיה איתי . אתה לא איתי אתה זוחל במערות ...למה אתה לא רוצה ילד , רובקה ?

גולן : בגלל זה לא רצית שאסע , שלשום ?

שירה : כן . זה היה בדיוק בימים ..

גולן : חבל שלא אמרת ..

שירה : באמת ... (נבוכה , לא מאמינה , אחר מחבקת אותו) ואיכפת לך שאני אקיים מצוות ?

גולן : ... ולראות איך את מוותרת על המוח לאט לאט , נכנעת ומתרפסת לפני הקופים

האלה . הם לא יהודים . זה זן חדש , עובד אלילים , פגאני . האלוהים שלהם נראה כמוהם - מזוקן ,

מטורף , מצלם ברנטגן מזוזות של אנשים תמימים וכשהוא מוצא איזה אות מקולפת -הוא יורה

בהם בתת מקלע . זה לא אלוהים יהודי , שירה . זה דגם חדש , מהאינקויזיציה או מהגסטאפו ..

שירה : אתה אנטישמי , - הכל אתה הורס ברגע

גולן : לא ! זה היה אחרת פעם . פעם זה התקדם , רץ קדימה , ..ותסתכלי שם, על היהודים

החדשיםתסתכלי על הכתובת שמצאנו ...זה מה שמפחיד אותם כי זה כבר קרה פעם -גם אלה

שגרו כאן בבית קיימו מצוות ונראו מבחוץ כמו יהודים - אבל בפנים הם המציאו לעצמם אלוהים

חדש , נוצרי , אלוהים אומנת , מאהבת , השד יודע מה . ואז , אחרי כמה שנים התחילו להרוג את

היהודים האחרים שלא חשבו כמוהם . הם צודקים . אין מקום יותר מתאים להקים את הישיבה

שלהם . אם היה להם שכל , את הכתובת עם ה - " מצמיח קרן ישוע" - היו שמים מעל הדלת . אבל

לא - קודם הם יחסלו אותי ואת הכתובת עם הבולדוזרים ויקימו כאן , במקום הקדוש הזה ישיבה

לבעלי תשובה , ששוחטים אנשים במקום תרנגולות..,

42 שירה : (בשקט) אני לא רואה איך נמשיך לחיות יחד . אני רוצה ילדים ונרות ושולחן שבת

ורח של אוכל של בית לא רוצה להיות בפיקניק כל החיים שלי , בחפירות , בבורות . שם יש יופי ושלוה . אני רוצה שלווה ... (גולן שותק) . אל תגיד לי אני מכירה את הנאומים שלך , הם לא שוים לי שיר אחד ששרו שם . לא רוצה את ההגיון שלך ואת ההסברים שלך ואת החול שלך .. אתה תחפור כאן לבד . אני לא נשארת כאן עוד יום אחד תמצא עוד אלף כתובות , תגלה את אטלנטיס האבודה זה לא ישאיר אותי עוד יום אחד איתך . קח , תעשה עם זה מה שבא לך , לא איכפת לי.(זורקת לו את סרט הצילום) עכשיו תחליט -אני או הכתובת . חד וחלק

גולן : מה את רוצה שאני אעשה ?

שירה : תשמיד את הסרט , תותר על הכתובת ותחזור יחד איתי

גולן : ואם לא ?

שירה : איבדת אותי

גולן : טוב .

שירה : טוב (קמה)

גולן : רגע , חכי רגע .. (מהסס) יכול להיות ...

שירה : לא .. מאוחר מדי . זה אבוד

גולן : אני מבין . חבל . אני אוהב אותך . יותר מזה - לא בגדתי בך אף פעם עם אף אחת . אבל איך לשכנע אותך . יש לך רומן חדש - מספיק להסתכל בעיניים שלך . נוצצות מבריקות כמו ילדה בת שש עשרה שהתאהבה . רק שהפעם זה הכי מסוכן כי התאהבת באלוהים את מסתכלת עלי וחושבת מתי אני אפסיק לדבר ותוכלי להתפנות לרומן החדש .

שירה : איזה קסם היה לך כשהתחתנו ..חשבתי שהתחתנתי עם מלך ואני אהיה המלכה שלו

...איזה אידיוט אתה ...בת זוג כל כך טובה הייתי יכולה להיות לך ...איזה מלך היית יכול להיות

בבית ...

גולן : אז זהו ? (שירה מהנהנת) טוב , קחי את זה (נותן לה את האלבום) אני לא אוהב

מזכרות

שירה : גם אני לא

גולן : אז תשרפי את זה . זה נהוג אצל אלה לפני שהם נבלעים(שירה לוקחת את האלבום ועולה

איתו למעלה.לילה יורד.השרים נשמעים מרחוק. גולן מתישב למטה חפוי ראש . מבין ההריסות

מופיע גולדין)

גולן : ידעתי שתבוא ..

גולדין : אוי , ראובן , ראובן . רובקה .. זה מה שנשאר מכל הארכעלוגיה ... יושב עם צנצנת בסוף

העולם ..מה זה חורבן בית המקדש שאתה בוכה פה ? קום תחזור הביתה אין לך מה לחפש פה

איתם . נגמר המלחמה שלך . נצחו אותך ..בוא

גולן : בוא נדבר אידיש .. כמו בבית . תן איזה מילה .

גולדין : ..נדבר דוקא עברית

גולן : למה הסתת אותה מנוול ? למה אותה ? איך מכל העדר מצאת את הכי חולה הכי משוגעת

הכי חלשה ..למה חית טרף ? למה הרסת לי את הבית למה אתה הורג אותי ? איפה אתה ?

גולדין : ושהרסת את הבית שלך את האבא והאמא שלך , ושישבו עליך "שבעה" ושלא הראיתי את

הפנים ברחוב בגלל האח הפושע , זה כלום ? מה ? זה כלום ? אז עכשיו שלך . אין לך מילה מה

להגיד !זה לא אבוד (גולן מרים את הראש , גולדין מוריד מעיל ארוך ונשאר עם מעיל אחר

מתחתיו) החליפה מפעם . תלבש ונצא מפה הם לא ירגישו

גולן : איך הם נתנו לך להיכנס ?

גולדין : הם מכירים אותי , אני מתעסק איתם בשעורים לבעלי תשובה , תלבש את החליפה

גולן : אתה מהם הם שלחו אותך

גולדין : הם יהרגו אותך

גולן : אותי ? יש לי פה משהו שיחסל אותם . פענחתי פה משהו שכל הפילפולים שלך בגמרא לא

יועילו נגדו ..איפה אתה ?

גולדין : מסיר את הכיסוי מעל הכתובת הצבועה שחור) זה ??

גולן : (נדהם) ..היא צבעה לי את זה ...היא צבעה לי את הכתובת בשחור ...למה...

גולדין : שתוק ! היצילה אותך ממות אתה לא מבין ? האלה שם בחוץ יודעים הכל ! הקורבה

הקטנה סיפרה להם והזקן שעבד כאן . מה חשבת , שהם לא מבינים ? אתה יודע איזה אנשים זה .

לא היית יוצא מפה חי . זה לא פשוט לעשות צחוק מציבור שלם ? חשבת שזהו , תגלה איזה טעות

בתפילה ואנשים יפסיקו להתפלל ? אותך הם יפסיקו ! קח , תלבש את הבגדים ובוא לפני שהם באים

, ראובן ...המקום שלך לא פה . תחזור הביתה . כולם חוזרים . תציל את אבא ואמא שהרגת אותם.

גולן : הם היו מתים , אידיוט . אתם כולכם מתים כבר מאתיים שנה אני מכיר אתכם , אל תשכח .

לך , תשכנע את ההם שם ילך לך יותר

גולדין : נו , זהו בדיוק , צריכים אותך

גולן : אותי ?

גולדין : הם גומרים אותנו . עוד מעט לא ישאר הרבה . אתה מוכרח לבוא איתי . זה סכנה ראובן

44 גולן : מי גומר אתכם ? מה אתה מקשקש ? הם נדבקים אליכם כמו זבובים ל..הנה , אני הולך

להתגרש משירה בגלל זה . אתה זוכר , בתור ילדים , כמה קינאנו בהם ? כמה היינו נותנים בשביל אחת כזאת ..

גולדין : עשרה דולר , בחצר . מי שלא היה לו שכל - התחתן איתה . אין מה לצחוק . זהו . הם מתחילים לנצח ..

גולן : הם מנצחים ?

גולדין : ומי ? זה מין טכסיס כזה - פתאום , הם כאילו נכנעים . דגל לבן . אוי הם חכמים .. מהצבא מגיעים הכי טובים - טייסים . מהבוהמה - הפרוצות הכי גדולות . אפילו הקיבוצניקס מגדלים זקן . באים להתחבק איתנו מבלבלים לנו את המוח עם תיאוריעס - הארמוניה בטבע .. אתה ידעת ראובן שיש הארמוניה בטבע וזה הסימן שיש ריבוינע של עוילום ?

גולן : מה שייד הארמוניה ?

גולדין : רק הארמוניה ? ומתימטיקה לא ? הם הכניסו את החומש למחשב ומצאו כל מיני שטויות של ילדים בחידר , כאילו משה רבינו על הר סיני לא היה לו במה להתעסק רק לספור אותיות עם חשבוניה ...

גולן : אבל אתם אוהבים אותם ..

גולדין : נהיית גוילם כמוהם !. כלפי חוץ ! כלפי חוץ אנחנו אומרים - " ימות המשיח " אבל בלב בפנים מתים מפחד ...מה זה בשבילנו הריבוינע של עוילם ? אתה יודע , בן בית ...רגילים אליו כמו לגרב ישנה . אני אתן לך משל - זה כמו שיש לך אשה כבר הרבה שנים ..כבר שמנה פה ...כבר העור מקומט , כמו הדודה זלאטה .. זוכר את דודה זלאטה ? כזאת . כבר הרגליים נפוחות ...מכיר ,נו.. אלפי שנה , שכבר לא מתביישים להפליץ לידה . אבל פתאום , אחרי שאלפי שנים אתה מרגיל אותה לנענועים שלך - פתאום , קורצים אליה ברחוב ! מחייכים ! כמו לכוכב קולנוע . כל שטות , נהיה תיכף " דברי אלוהים חיים " . בקיצור , מלכת היופי . ומי ? הדודה זלאטה , שכבר מזמן ..ושלא יהיה טעות - היא לא השתנתה - קודם לא דיברה וגם עכשיו היא שותקת . אבל מישהו העלה לה את המניות בבורסה . הכי טובים שלהם נהיים מחותנים שלנו , נדחקים אלינו למיטה ואנחנו לא יכולים להגיד לא . להיפך , אפילו מראים להם איפה לדגדגאותה שיהיה לה קצת תענוג אז הריבוינע של עוילום - זה הדודה זלאטה ...וזה לא טוב לו כל האהבה המשונה הזאת - הוא כבר לא צעיר . אבל הם כמו סוסים , צעירים , מתלהבים . אנחנו כבר שנים ממציאים טריקים איך לא למשוך תשומת לב ואלה מקלקלים הכל . זה לא צחוק ! מילא היינו יודעים שהם מתכוונים להישאר לישון לידה . אבל החשד הוא אחר - הם יהרגו אותה בנענועים שלהם ...אתה יודע איך הם

מתנדנדים ? הם יסובבו לה את הראש , יכניסו אותה להיריון ואז , יעזבו חזרה וישאירו אותנו

עם הממזרים , בלי כוח , ועם דודה זלאטה שחושבת שהיא מלכת היופי . תלבש את זה ראובן -

זאת מלחמה אתה לא מבין ? כל ההליכה שלך וההתפקרות היו משמים . לרגע הזה אנחנו צריכים

אחד כמוך, להילחם איתם , אתה מכיר אותם , את הפאטנטים שלהם , בוא תעזור , כי הם יהרגו

אותנו ראובן ..(מלביש אותו)

גולן : זה לא יעלה עלי ..לא, זה קטן

גולדין : נרחיב ! רק בשביל לצאת . אחר כך תוכל להתחרט . אין דבר, הנה תכניס את היד

גולן : זה קטן . מה הריח הזה (מרחרח הבבד)

גולדין : זה הריח שלך גוילם ! קח , תשים את הכובע . נו מה אתה חושב כל כך הרבה ? על מה חבל

לך לעזוב ? על ה...מין ? מה אתה חושב , אני נזיר ? גם אני לא נזיר , ברוך השם . לא יחסר לך כלום

, אל תדאג . הנה , העובדת שלכם פה ...זאת שאשתך אמרה ...אפילו שאני נראה ככה ...

גולן : אתה כמו בסיפור על ההינדיג ...לא יכול להפסיק . נדבקת .

גולדין : ההינדיג ? (צוחק) נכון ...שים את הכובע , נו , ונלך ..לא תהיה חולה מזה ..בוא (גולן לבוש

, הולך עם גולדין ואז נעצר) נו בוא !

גולן : זה לא ילך ...אני כבר לא יכול...תגייד , זה היצר הרע עיקם אותך ככה ?(גולדין נעלב) תשמע

.. אתה בכל זאת אחי הקטן ...בוא , קח את זה , המפתח של הדירה שלי . סע לשם, תגור שם איזה

זמן , תקרא עיתונים ספרים , פריצות קצת , טריפות קצת , תעשה חיים , מה אתה אומר ?

גולדין : מה ... אבל הם יהרגו אותך ..

גולן : לא חשוב , שמע , יש לי בקשה . זה הסרט שצילמתי . יש כאן צילומים של הכתובת . קח ,

תוציא את זה החוצה , בכיס . בסדר ? סע לירושלים למכון לאריאולוגיה ותמסור את זה שם . אתה

ראית את הכתובת , הבנת מה כתוב שם אני מקוה שמישהו יעצור את הטרקטורים בבוקר . תתן

דש בבית לאבא , אני אבוא לבקר .. (גולדין קם ומתחיל לעלות , שירתם של בחורי הקריה

מתגברת מאחורי אחד הכתלים מתרומם משולם ששמע את כל השיחה . קריאת תרנגול . דמדומי

בוקר . משולם עומד מעל המערה מתעטף בטלית שחורה ומניח תפילין ונעמד לתפילה . גולן צופה

בו מלמטה . משולם מתפלל בקול ובאלימות)

משולם :יהי רצון מלפניך אדוני אלוהינו ואלוהי אבותינו שתרגילנו בתורתך ודבקנו במצוותיך ואל

תביאנו לא לידי חטא ולא לידי עבירה ועוון ולא לידי נסיון ולא לידי ביזיון ואל תשלט בנו יצר הרע

והרחיקנו מאדם רע ומחבר רע ודבקנו ביצר הטוב והמעשים טובים . וכוף את יצרנו להשתעבד לך

ותננו היום ובכל יום לחן ולחסד ולרחמים בעיניך והעיני כל רואינו ותגמלנו חסדים טובים ברוך

אתה אדוני הגומל חסדים טובים לעמו ישראל (ממלמל את המשך התפילה).... על שחל ופתן תדרוך . תרמוס כפיר ותניןיעלוזו חסידים בכבוד ירננו על משכבותם . רוממות אל בגרונם וחרב נקמות בידם . לעשות נקמה בגויים תוכחות בלאומים . לאסור מלכיהם בזיקים ונכבדיהם בכבלי ברזל . לעשות בהם משפט כתוב . הדר הוא לכל חסידיו הללויה ..עד מתי אדוני ? עד מתי רשעים יעלוזו ?! יביעו ידברו עתק..(עובר לדום בתפילת "שמונה עשרה" שירה צופה בו ובגולן

מהצד)

גולן : הגעת כבר ל" מצמיח קרן ישוע " ? אתה כבר בקטע לכבוד המשיח שלהם ? בוא , אני אעזור לך (מצלצל בצרור במפתחות) כמו בכנסיה ... אתה חושב שניצחתם , נכון , אידיוט ? יש לי לחדש לך - אתה זוכר כשצילמו אותך לאלבום המשטרה ? מכשיר כזה שעושה "קליק ! " ומצלם . אז זהו . צילמתי הכל . את הכתובת , את מה שכתוב על הקיר , את החרסים -נדפקת . תצעק לאלוהים שיעזור לך . אולי עכשיו אתה בברכה הזאת , קוף ! שמעתי שאצלכם לא מחזיקים מהתורה של דארווין , האבולוציה , שמוצא האדם מן הקוף . זה משונה - אתה צריך מדע בשביל זה ? הרי מספיק שתסתכל בראי בבוקר . אה , שכחתי , אתה לא מתגלח ... אבל אולי אתה מצחצח שיניים ? גם זה לא ? תזהר עם הנענועים אתה עוד יכול לקבל יצר הרע מזה ... תגיד , למה אתה לא מדבר ? אחד כמודך שיפחד לדבר באמצע התפילה ? שפן ! תולעת ! יש לי שאלה אליך שלא תתן לך מנוחה עד שתמות - מה דעתך ? אלוהים יכול לעשות אבן שהוא לא יוכל להרים אותה ? אה , מה דעתך ? שאלה טובה . יש גם תשובה אבל אני לא אגלה לך אותה . תתאמץ , אולי תמצא . הנה , אתה כבר לא יכול להתרכז , אתה מתבלבל , זה התחיל לפעול ...מה לעשות , מה שאני הספקתי לשכוח , אתה ואשתי לא תספיקו ללמוד כל החיים שלכם ..

(משולם יורד עם התפילין מלמעלה ומתקרב אל גולן, צריחות התרנגול מתגברות)

גולן : הסרט לא פה , איננו . אין לך מה לרדת , מה אתה רוצה ?

משולם : יש לי עוד איזה ברכה לשאול אותך , מה המקור.....

גולן : איזה ברכה ?

משולם : ברוך דיין אמת , מכיר ?

גולן : כן... (מביט סביב ואז מקבל עליו את הדין מתישב ומצפה . משולם עוטר את ראשו בטלית

השחורה מלפף את רצועות התפילין סביב גרונו של גולן וחונק אותו. אחר כך הוא מכניס שתי

אצבעות לפה ושורק . קול הטרקטורים הולך ומתקרב . משולם מסמן לנהג הלא נראה להתקרב

אל החפירה . הוא מתנהג כאילו הטרקטור עובר לידו . הרעש מתגבר ומלבד קול השרשראות

47 והמנוע נשמע קול דירדור אבנים ועפר נשפך עוד ועוד . ברעש הטרקטור מתערבת שירת בחורי
הישיבה העולה ומתגברת . האור נעלם ורק קרניים בודדות חודרות פנימה . מעל החפירה
מופיעה שירה לבושה בצניעות כחרדית צופה על בעלה המת)

סוף